Liber Quartus Regum

Cap. 1 1 Prævaricatus est autem Moab in Israël,
postquam mortuus est Achab. 2 Ceciditque Ochozias per
cancellos cœnaculi sui, quod habebat in Samaria, et
ægrotavit : misitque nuntios, dicens ad eos : Ite, consulite
Beelzebub deum Accaron, utrum vivere queam de
infirmitate mea hac. 3 Angelus autem Domini locutus est
ad Eliam Thesbiten, dicens : Surge, et ascende in
occursum nuntiorum regis Samariæ, et dices ad eos :
Numquid non est Deus in Israël, ut eatis ad consulendum
Beelzebub deum Accaron ? 4 Quam ob rem hæc dicit
Dominus : De lectulo, super quem ascendisti, non
descendes, sed morte morieris. Et abiit Elias. 5 Reversique
sunt nuntii ad Ochoziam. Qui dixit eis : Quare reversi
estis ? 6 At illi responderunt ei : Vir occurrit nobis, et dixit
ad nos : Ite, et revertimini ad regem qui misit vos, et
dicetis ei : Hæc dicit Dominus : Numquid quia non erat
Deus in Israël, mittis ut consulatur Beelzebub deus
Accaron ? idcirco de lectulo, super quem ascendisti, non
descendes, sed morte morieris. 7 Qui dixit eis : Cujus
figuræ et habitus est vir ille, qui occurrit vobis, et locutus
est verba hæc ? 8 At illi dixerunt : Vir pilosus, et zona
pellicea accinctus renibus. Qui ait : Elias Thesbites est.

9 Misitque ad eum quinquagenarium principem, et
quinquaginta qui erant sub eo. Qui ascendit ad eum :
sedentique in vertice montis, ait : Homo Dei, rex præcepit
ut descendas. 10 Respondensque Elias, dixit
quinquagenario : Si homo Dei sum, descendat ignis de
cælo, et devoret te, et quinquaginta tuos. Descendit
itaque ignis de cælo, et devoravit eum, et quinquaginta
qui erant cum eo. 11 Rursumque misit ad eum principem
quinquagenarium alterum, et quinquaginta cum eo. Qui
locutus est illi : Homo Dei, hæc dicit rex : Festina,
descende. 12 Respondens Elias, ait : Si homo Dei ego sum,
descendat ignis de cælo, et devoret te, et quinquaginta
tuos. Descendit ergo ignis de cælo, et devoravit illum, et

quinquaginta ejus. 13 Iterum misit principem
quinquagenarium tertium, et quinquaginta qui erant cum
eo. Qui cum venisset, curvavit genua contra Eliam, et
precatus est eum, et ait : Homo Dei, noli despicere
animam meam, et animas servorum tuorum qui mecum
sunt. 14 Ecce descendit ignis de cælo, et devoravit duos
principes quinquagenarios primos, et quinquagenos qui
cum eis erant : sed nunc obsecro ut miserearis animæ
meæ. 15 Locutus est autem angelus Domini ad Eliam,
dicens : Descende cum eo : ne timeas. Surrexit igitur, et
descendit cum eo ad regem, 16 et locutus est ei : Hæc
dicit Dominus : Quia misisti nuntios ad consulendum
Beelzebub deum Accaron, quasi non esset Deus in Israël
a quo posses interrogare sermonem, ideo de lectulo
super quem ascendisti, non descendes, sed morte
morieris. 17 Mortuus est ergo juxta sermonem Domini
quem locutus est Elias, et regnavit Joram frater ejus pro
eo, anno secundo Joram filii Josaphat regis Judæ : non
enim habebat filium. 18 Reliqua autem verborum Ochoziæ
quæ operatus est, nonne hæc scripta sunt in libro
sermonum dierum regum Israël ?

Cap. 2 1 Factum est autem cum levare vellet Dominus
Eliam per turbinem in cælum, ibant Elias et Eliseus de
Galgalis. 2 Dixitque Elias ad Eliseum : Sede hic, quia
Dominus misit me usque in Bethel. Cui ait Eliseus : Vivit
Dominus, et vivit anima tua, quia non derelinquam te.
Cumque descendissent Bethel, 3 egressi sunt filii
prophetarum qui erant in Bethel, ad Eliseum, et dixerunt
ei : Numquid nosti quia hodie Dominus tollet dominum
tuum a te ? Qui respondit : Et ego novi : silete. 4 Dixit
autem Elias ad Eliseum : Sede hic, quia Dominus misit me
in Jericho. Et ille ait : Vivit Dominus, et vivit anima tua,
quia non derelinquam te. Cumque venissent Jericho,
5 accesserunt filii prophetarum qui erant in Jericho, ad
Eliseum, et dixerunt ei : Numquid nosti quia Dominus
hodie tollet dominum tuum a te ? Et ait : Ego novi : silete.
6 Dixit autem ei Elias : Sede hic, quia Dominus misit me

usque ad Jordanem. Qui ait : Vivit Dominus, et vivit anima
tua, quia non derelinquam te. Ierunt igitur ambo pariter,
7 et quinquaginta viri de filiis prophetarum secuti sunt
eos, qui et steterunt e contra, longe : illi autem ambo
stabant super Jordanem. 8 Tulitque Elias pallium suum, et
involvit illud, et percussit aquas : quæ divisæ sunt in
utramque partem, et transierunt ambo per siccum.
9 Cumque transissent, Elias dixit ad Eliseum : Postula
quod vis ut faciam tibi, antequam tollar a te. Dixitque
Eliseus : Obsecro ut fiat in me duplex spiritus tuus. 10 Qui
respondit : Rem difficilem postulasti : attamen si videris
me quando tollar a te, erit tibi quod petisti : si autem non
videris, non erit.

11 Cumque pergerent, et incedentes sermocinarentur,
ecce currus igneus, et equi ignei diviserunt utrumque : et
ascendit Elias per turbinem in cælum. 12 Eliseus autem
videbat, et clamabat : Pater mi, pater mi, currus Israël, et
auriga ejus. Et non vidit eum amplius : apprehenditque
vestimenta sua, et scidit illa in duas partes. 13 Et levavit
pallium Eliæ, quod ceciderat ei : reversusque stetit super
ripam Jordanis, 14 et pallio Eliæ, quod ceciderat ei,
percussit aquas, et non sunt divisæ : et dixit : Ubi est Deus
Eliæ etiam nunc ? Percussitque aquas, et divisæ sunt huc
atque illuc, et transiit Eliseus. 15 Videntes autem filii
prophetarum qui erant in Jericho e contra, dixerunt :
Requievit spiritus Eliæ super Eliseum. Et venientes in
occursum ejus, adoraverunt eum proni in terram,
16 dixeruntque illi : Ecce cum servis tuis sunt quinquaginta
viri fortes qui possunt ire, et quærere dominum tuum, ne
forte tulerit eum spiritus Domini, et projecerit eum in
unum montium, aut in unam vallium. Qui ait : Nolite
mittere. 17 Coëgeruntque eum donec acquiesceret, et
diceret : Mittite. Et miserunt quinquaginta viros : qui cum
quæsissent tribus diebus, non invenerunt. 18 Et reversi
sunt ad eum : at ille habitabat in Jericho, et dixit eis :
Numquid non dixi vobis : Nolite mittere ? 19 Dixerunt
quoque viri civitatis ad Eliseum : Ecce habitatio civitatis

hujus optima est, sicut tu ipse, domine, perspicis : sed
aquæ pessimæ sunt, et terra sterilis. [20] At ille ait : Afferte
mihi vas novum, et mittite in illud sal. Quod cum
attulissent, [21] egressus ad fontem aquarum misit in illum
sal, et ait : Hæc dicit Dominus : Sanavi aquas has, et non
erit ultra in eis mors, neque sterilitas. [22] Sanatæ sunt ergo
aquæ usque in diem hanc, juxta verbum Elisei quod
locutus est. [23] Ascendit autem inde in Bethel : cumque
ascenderet per viam, pueri parvi egressi sunt de civitate,
et illudebant ei, dicentes : Ascende calve, ascende calve.
[24] Qui cum respexisset, vidit eos, et maledixit eis in
nomine Domini : egressique sunt duo ursi de saltu, et
laceraverunt ex eis quadraginta duos pueros. [25] Abiit
autem inde in montem Carmeli, et inde reversus est in
Samariam.

Cap. 3 [1] Joram vero filius Achab regnavit super Israël
in Samaria anno decimooctavo Josaphat regis Judæ :
regnavitque duodecim annis. [2] Et fecit malum coram
Domino, sed non sicut pater suus et mater : tulit enim
statuas Baal quas fecerat pater ejus. [3] Verumtamen in
peccatis Jeroboam filii Nabat, qui peccare fecit Israël,
adhæsit, nec recessit ab eis. [4] Porro Mesa rex Moab
nutriebat pecora multa, et solvebat regi Israël centum
millia agnorum, et centum millia arietum cum velleribus
suis. [5] Cumque mortuus fuisset Achab, prævaricatus est
fœdus quod habebat cum rege Israël. [6] Egressus est igitur
rex Joram in die illa de Samaria, et recensuit universum
Israël. [7] Misitque ad Josaphat regem Juda, dicens : Rex
Moab recessit a me : veni mecum contra eum ad prælium.
Qui respondit : Ascendam : qui meus est, tuus est :
populus meus, populus tuus, et equi mei, equi tui.
[8] Dixitque : Per quam viam ascendemus ? At ille
respondit : Per desertum Idumææ. [9] Perrexerunt igitur
rex Israël, et rex Juda, et rex Edom, et circuierunt per
viam septem dierum, nec erat aqua exercitui et jumentis
quæ sequebantur eos. [10] Dixitque rex Israël : Heu ! heu !
heu ! congregavit nos Dominus tres reges ut traderet in

manus Moab. 11 Et ait Josaphat : Estne hic propheta
Domini, ut deprecemur Dominum per eum ? Et respondit
unus de servis regis Israël : Est hic Eliseus filius Saphat,
qui fundebat aquam super manus Eliæ. 12 Et ait Josaphat :
Est apud eum sermo Domini. Descenditque ad eum rex
Israël, et Josaphat rex Juda, et rex Edom.

13 Dixit autem Eliseus ad regem Israël : Quid mihi et tibi
est ? vade ad prophetas patris tui et matris tuæ. Et ait illi
rex Israël : Quare congregavit Dominus tres reges hos ut
traderet eos in manus Moab ? 14 Dixitque ad eum Eliseus :
Vivit Dominus exercituum, in cujus conspectu sto, quod si
non vultum Josaphat regis Judæ erubescerem, non
attendissem quidem te, nec respexissem. 15 Nunc autem
adducite mihi psaltem. Cumque caneret psaltes, facta est
super eum manus Domini, et ait : 16 Hæc dicit Dominus :
Facite alveum torrentis hujus fossas et fossas. 17 Hæc
enim dicit Dominus : Non videbitis ventum, neque
pluviam : et alveus iste replebitur aquis, et bibetis vos, et
familiæ vestræ, et jumenta vestra. 18 Parumque est hoc in
conspectu Domini : insuper tradet etiam Moab in manus
vestras. 19 Et percutietis omnem civitatem munitam, et
omnem urbem electam, et universum lignum fructiferum
succidetis, cunctosque fontes aquarum obturabitis, et
omnem agrum egregium operietis lapidibus. 20 Factum
est igitur mane, quando sacrificium offerri solet, et ecce
aquæ veniebant per viam Edom, et repleta est terra
aquis. 21 Universi autem Moabitæ audientes quod
ascendissent reges ut pugnarent adversum eos,
convocaverunt omnes qui accincti erant balteo desuper,
et steterunt in terminis. 22 Primoque mane surgentes, et
orto jam sole ex adverso aquarum, viderunt Moabitæ e
contra aquas rubras quasi sanguinem, 23 dixeruntque :
Sanguis gladii est : pugnaverunt reges contra se, et cæsi
sunt mutuo : nunc perge ad prædam, Moab.
24 Perrexeruntque in castra Israël : porro consurgens
Israël, percussit Moab : at illi fugerunt coram eis.
Venerunt igitur qui vicerant, et percusserunt Moab, 25 et

civitates destruxerunt : et omnem agrum optimum,
mittentes singuli lapides, repleverunt : et universos fontes
aquarum obturaverunt : et omnia ligna fructifera
succiderunt, ita ut muri tantum fictiles remanerent : et
circumdata est civitas a fundibulariis, et magna ex parte
percussa. 26 Quod cum vidisset rex Moab, prævaluisse
scilicet hostes, tulit secum septingentos viros educentes
gladium, ut irrumperent ad regem Edom : et non
potuerunt. 27 Arripiensque filium suum primogenitum, qui
regnaturus erat pro eo, obtulit holocaustum super
murum : et facta est indignatio magna in Israël, statimque
recesserunt ab eo, et reversi sunt in terram suam.

Cap. 4 1 Mulier autem quædam de uxoribus
prophetarum clamabat ad Eliseum, dicens : Servus tuus
vir meus mortuus est, et tu nosti quia servus tuus fuit
timens Dominum : et ecce creditor venit ut tollat duos
filios meos ad serviendum sibi. 2 Cui dixit Eliseus : Quid
vis ut faciam tibi ? dic mihi, quid habes in domo tua ? At
illa respondit : Non habeo ancilla tua quidquam in domo
mea, nisi parum olei quo ungar. 3 Cui ait : Vade, pete
mutuo ab omnibus vicinis tuis vasa vacua non pauca, 4 et
ingredere, et claude ostium tuum cum intrinsecus fueris
tu, et filii tui : et mitte inde in omnia vasa hæc, et cum
plena fuerint, tolles. 5 Ivit itaque mulier, et clausit ostium
super se, et super filios suos : illi offerebant vasa, et illa
infundebat. 6 Cumque plena fuissent vasa, dixit ad filium
suum : Affer mihi adhuc vas. Et ille respondit : Non habeo.
Stetitque oleum. 7 Venit autem illa, et indicavit homini
Dei. Et ille : Vade, inquit, vende oleum, et redde creditori
tuo : tu autem, et filii tui vivite de reliquo.

8 Facta est autem quædam dies, et transibat Eliseus per
Sunam : erat autem ibi mulier magna, quæ tenuit eum ut
comederet panem : cumque frequenter inde transiret,
divertebat ad eam ut comederet panem. 9 Quæ dixit ad
virum suum : Animadverto quod vir Dei sanctus est iste,
qui transit per nos frequenter. 10 Faciamus ergo ei

cœnaculum parvum, et ponamus ei in eo lectulum, et
mensam, et sellam, et candelabrum, ut cum venerit ad
nos, maneat ibi. 11 Facta est ergo dies quædam, et
veniens divertit in cœnaculum, et requievit ibi. 12 Dixitque
ad Giezi puerum suum : Voca Sunamitidem istam. Qui
cum vocasset eam, et illa stetisset coram eo, 13 dixit ad
puerum suum : Loquere ad eam : Ecce, sedule in omnibus
ministrasti nobis : quid vis ut faciam tibi ? numquid habes
negotium, et vis ut loquar regi, sive principi militiæ ? Quæ
respondit : In medio populi mei habito. 14 Et ait : Quid
ergo vult ut faciam ei ? Dixitque Giezi : Ne quæras : filium
enim non habet, et vir ejus senex est. 15 Præcepit itaque
ut vocaret eam : quæ cum vocata fuisset, et stetisset ante
ostium, 16 dixit ad eam : In tempore isto, et in hac eadem
hora, si vita comes fuerit, habebis in utero filium. At illa
respondit : Noli quæso, domine mi vir Dei, noli mentiri
ancillæ tuæ. 17 Et concepit mulier, et peperit filium in
tempore, et in hora eadem, qua dixerat Eliseus.

18 Crevit autem puer : et cum esset quædam dies, et
egressus isset ad patrem suum, ad messores, 19 ait patri
suo : Caput meum doleo, caput meum doleo. At ille dixit
puero : Tolle, et duc eum ad matrem suam. 20 Qui cum
tulisset, et duxisset eum ad matrem suam, posuit eum illa
super genua sua usque ad meridiem, et mortuus est.
21 Ascendit autem, et collocavit eum super lectulum
hominis Dei, et clausit ostium : et egressa, 22 vocavit
virum suum, et ait : Mitte mecum, obsecro, unum de
pueris, et asinam, ut excurram usque ad hominem Dei, et
revertar. 23 Qui ait illi : Quam ob causam vadis ad eum ?
hodie non sunt calendæ, neque sabbatum. Quæ
respondit : Vadam. 24 Stravitque asinam, et præcepit
puero : Mina, et propera : ne mihi moram facias in
eundo : et hoc age quod præcipio tibi. 25 Profecta est
igitur, et venit ad virum Dei in montem Carmeli : cumque
vidisset eam vir Dei e contra, ait ad Giezi puerum suum :
Ecce Sunamitis illa. 26 Vade ergo in occursum ejus, et dic
ei : Recte ne agitur circa te, et circa virum tuum, et circa

filium tuum ? Quæ respondit : Recte. 27 Cumque venisset
ad virum Dei in montem, apprehendit pedes ejus : et
accessit Giezi ut amoveret eam. Et ait homo Dei : Dimitte
illam : anima enim ejus in amaritudine est, et Dominus
celavit a me, et non indicavit mihi. 28 Quæ dixit illi :
Numquid petivi filium a domino meo ? numquid non dixi
tibi : Ne illudas me ? 29 Et ille ait ad Giezi : Accinge
lumbos tuos, et tolle baculum meum in manu tua, et vade.
Si occurrerit tibi homo, non salutes eum : et si salutaverit
te quispiam, non respondeas illi : et pones baculum meum
super faciem pueri. 30 Porro mater pueri ait : Vivit
Dominus, et vivit anima tua, non dimittam te. Surrexit
ergo, et secutus est eam. 31 Giezi autem præcesserat
ante eos, et posuerat baculum super faciem pueri, et non
erat vox, neque sensus : reversusque est in occursum ejus,
et nuntiavit ei, dicens : Non surrexit puer. 32 Ingressus est
ergo Eliseus domum, et ecce puer mortuus jacebat in
lectulo ejus : 33 ingressusque clausit ostium super se et
super puerum, et oravit ad Dominum. 34 Et ascendit, et
incubuit super puerum : posuitque os suum super os ejus,
et oculos suos super oculos ejus, et manus suas super
manus ejus : et incurvavit se super eum, et calefacta est
caro pueri. 35 At ille reversus, deambulavit in domo, semel
huc atque illuc : et ascendit, et incubuit super eum : et
oscitavit puer septies, aperuitque oculos. 36 At ille vocavit
Giezi, et dixit ei : Voca Sunamitidem hanc. Quæ vocata,
ingressa est ad eum. Qui ait : Tolle filium tuum. 37 Venit
illa, et corruit ad pedes ejus, et adoravit super terram :
tulitque filium suum, et egressa est.

38 Et Eliseus reversus est in Galgala. Erat autem fames in
terra, et filii prophetarum habitabant coram eo. Dixitque
uni de pueris suis : Pone ollam grandem, et coque
pulmentum filiis prophetarum. 39 Et egressus est unus in
agrum ut colligeret herbas agrestes : invenitque quasi
vitem silvestrem, et collegit ex ea colocynthidas agri, et
implevit pallium suum, et reversus concidit in ollam
pulmenti : nesciebat enim quid esset. 40 Infuderunt ergo

sociis ut comederent : cumque gustassent de coctione,
clamaverunt, dicentes : Mors in olla, vir Dei. Et non
potuerunt comedere. 41 At ille : Afferte, inquit, farinam.
Cumque tulissent, misit in ollam, et ait : Infunde turbæ, ut
comedant. Et non fuit amplius quidquam amaritudinis in
olla. 42 Vir autem quidam venit de Baalsalisa deferens
viro Dei panes primitiarum, viginti panes hordeaceos, et
frumentum novum in pera sua. At ille dixit : Da populo, ut
comedat. 43 Responditque ei minister ejus : Quantum est
hoc, ut apponam centum viris ? Rursum ille ait : Da
populo, ut comedat : hæc enim dicit Dominus : Comedent,
et supererit. 44 Posuit itaque coram eis : qui comederunt,
et superfuit juxta verbum Domini.

Cap. 5 1 Naaman princeps militiæ regis Syriæ erat
vir magnus apud dominum suum, et honoratus : per illum
enim dedit Dominus salutem Syriæ : erat autem vir fortis
et dives, sed leprosus. 2 Porro de Syria egressi fuerant
latrunculi, et captivam duxerant de terra Israël puellam
parvulam, quæ erat in obsequio uxoris Naaman : 3 quæ
ait ad dominam suam : Utinam fuisset dominus meus ad
prophetam qui est in Samaria, profecto curasset eum a
lepra quam habet. 4 Ingressus est itaque Naaman ad
dominum suum, et nuntiavit ei, dicens : Sic et sic locuta
est puella de terra Israël. 5 Dixitque ei rex Syriæ : Vade,
et mittam litteras ad regem Israël. Qui cum profectus
esset, et tulisset secum decem talenta argenti, et sex
millia aureos, et decem mutatoria vestimentorum,
6 detulit litteras ad regem Israël in hæc verba : Cum
acceperis epistolam hanc, scito quod miserim ad te
Naaman servum meum, ut cures eum a lepra sua.
7 Cumque legisset rex Israël litteras, scidit vestimenta
sua, et ait : Numquid deus ego sum, ut occidere possim et
vivificare, quia iste misit ad me ut curem hominem a lepra
sua ? animadvertite, et videte quod occasiones quærat
adversum me. 8 Quod cum audisset Eliseus vir Dei,
scidisse videlicet regem Israël vestimenta sua, misit ad
eum, dicens : Quare scidisti vestimenta tua ? veniat ad

me, et sciat esse prophetam in Israël. 9 Venit ergo
Naaman cum equis et curribus, et stetit ad ostium domus
Elisei : 10 misitque ad eum Eliseus nuntium, dicens : Vade,
et lavare septies in Jordane, et recipiet sanitatem caro
tua, atque mundaberis. 11 Iratus Naaman recedebat,
dicens : Putabam quod egrederetur ad me, et stans
invocaret nomen Domini Dei sui, et tangeret manu sua
locum lepræ, et curaret me. 12 Numquid non meliores sunt
Abana et Pharphar fluvii Damasci, omnibus aquis Israël,
ut laver in eis, et munder ? Cum ergo vertisset se, et
abiret indignans, 13 accesserunt ad eum servi sui, et locuti
sunt ei : Pater, etsi rem grandem dixisset tibi propheta,
certe facere debueras : quanto magis quia nunc dixit tibi :
Lavare, et mundaberis ? 14 Descendit, et lavit in Jordane
septies juxta sermonem viri Dei : et restituta est caro ejus
sicut caro pueri parvuli, et mundatus est. 15 Reversusque
ad virum Dei cum universo comitatu suo, venit, et stetit
coram eo, et ait : Vere scio quod non sit alius deus in
universa terra, nisi tantum in Israël. Obsecro itaque ut
accipias benedictionem a servo tuo. 16 At ille respondit :
Vivit Dominus, ante quem sto, quia non accipiam. Cumque
vim faceret, penitus non acquievit. 17 Dixitque Naaman :
Ut vis : sed, obsecro, concede mihi servo tuo ut tollam
onus duorum burdonum de terra : non enim faciet ultra
servus tuus holocaustum aut victimam diis alienis, nisi
Domino. 18 Hoc autem solum est, de quo depreceris
Dominum pro servo tuo, quando ingredietur dominus
meus templum Remmon ut adoret : et illo innitente super
manum meam, si adoravero in templo Remmon, adorante
eo in eodem loco, ut ignoscat mihi Dominus servo tuo pro
hac re. 19 Qui dixit ei : Vade in pace. Abiit ergo ab eo
electo terræ tempore.

20 Dixitque Giezi puer viri Dei : Pepercit dominus meus
Naaman Syro isti, ut non acciperet ab eo quæ attulit :
vivit Dominus, quia curram post eum, et accipiam ab eo
aliquid. 21 Et secutus est Giezi post tergum Naaman :
quem cum vidisset ille currentem ad se, desiliit de curru

in occursum ejus, et ait : Rectene sunt omnia ? 22 Et ille
ait : Recte. Dominus meus misit me ad te dicens : Modo
venerunt ad me duo adolescentes de monte Ephraim, ex
filiis prophetarum : da eis talentum argenti, et vestes
mutatorias duplices. 23 Dixitque Naaman : Melius est ut
accipias duo talenta. Et coëgit eum, ligavitque duo
talenta argenti in duobus saccis, et duplicia vestimenta,
et imposuit duobus pueris suis, qui et portaverunt coram
eo. 24 Cumque venisset jam vesperi, tulit de manu eorum,
et reposuit in domo, dimisitque viros, et abierunt. 25 Ipse
autem ingressus, stetit coram domino suo. Et dixit Eliseus :
Unde venis, Giezi ? Qui respondit : Non ivit servus tuus
quoquam. 26 At ille ait : Nonne cor meum in præsenti erat,
quando reversus est homo de curru suo in occursum tui ?
nunc igitur accepisti argentum, et accepisti vestes ut
emas oliveta, et vineas, et oves, et boves, et servos, et
ancillas. 27 Sed et lepra Naaman adhærebit tibi, et
semini tuo usque in sempiternum. Et egressus est ab eo
leprosus quasi nix.

Cap. 6 1 Dixerunt autem filii prophetarum ad
Eliseum : Ecce locus in quo habitamus coram te, angustus
est nobis. 2 Eamus usque ad Jordanem, et tollant singuli
de silva materias singulas, ut ædificemus nobis ibi locum
ad habitandum. Qui dixit : Ite. 3 Et ait unus ex illis : Veni
ergo et tu cum servis tuis. Respondit : Ego veniam. 4 Et
abiit cum eis. Cumque venissent ad Jordanem, cædebant
ligna. 5 Accidit autem ut cum unus materiam succidisset,
caderet ferrum securis in aquam : exclamavitque ille, et
ait : Heu ! heu ! heu ! domine mi : et hoc ipsum mutuo
acceperam. 6 Dixit autem homo Dei : Ubi cecidit ? At ille
monstravit ei locum. Præcidit ergo lignum, et misit illuc :
natavitque ferrum, 7 et ait : Tolle. Qui extendit manum, et
tulit illud.

8 Rex autem Syriæ pugnabat contra Israël, consiliumque
iniit cum servis suis, dicens : In loco illo et illo ponamus
insidias. 9 Misit itaque vir Dei ad regem Israël, dicens :

Cave ne transeas in locum illum : quia ibi Syri in insidiis
sunt. 10 Misit itaque rex Israël ad locum quem dixerat ei
vir Dei, et præoccupavit eum, et observavit se ibi non
semel neque bis. 11 Conturbatumque est cor regis Syriæ
pro hac re : et convocatis servis suis, ait : Quare non
indicatis mihi quis proditor mei sit apud regem Israël ?
12 Dixitque unus servorum ejus : Nequaquam, domine mi
rex, sed Eliseus propheta qui est in Israël, indicat regi
Israël omnia verba quæcumque locutus fueris in conclavi
tuo. 13 Dixitque eis : Ite, et videte ubi sit, ut mittam, et
capiam eum. Annuntiaveruntque ei, dicentes : Ecce in
Dothan. 14 Misit ergo illuc equos et currus, et robur
exercitus : qui cum venissent nocte, circumdederunt
civitatem. 15 Consurgens autem diluculo minister viri Dei,
egressus vidit exercitum in circuitu civitatis, et equos et
currus : nuntiavitque ei, dicens : Heu ! heu ! heu ! domine
mi : quid faciemus ? 16 At ille respondit : Noli timere :
plures enim nobiscum sunt, quam cum illis. 17 Cumque
orasset Eliseus, ait : Domine, aperi oculos hujus, ut videat.
Et aperuit Dominus oculos pueri, et vidit : et ecce mons
plenus equorum et curruum igneorum in circuitu Elisei.
18 Hostes vero descenderunt ad eum : porro Eliseus oravit
ad Dominum, dicens : Percute, obsecro, gentem hanc
cæcitate. Percussitque eos Dominus ne viderent, juxta
verbum Elisei. 19 Dixit autem ad eos Eliseus : Non est hæc
via, neque ista est civitas : sequimini me, et ostendam
vobis virum quem quæritis. Duxit ergo eos in Samariam :
20 cumque ingressi fuissent in Samariam, dixit Eliseus :
Domine, aperi oculos istorum, ut videant. Aperuitque
Dominus oculos eorum, et viderunt se esse in medio
Samariæ. 21 Dixitque rex Israël ad Eliseum, cum vidisset
eos : Numquid percutiam eos, pater mi ? 22 At ille ait :
Non percuties : neque enim cepisti eos gladio et arcu tuo,
ut percutias : sed pone panem et aquam coram eis, ut
comedant et bibant, et vadant ad dominum suum.
23 Appositaque est eis ciborum magna præparatio, et
comederunt et biberunt, et dimisit eos, abieruntque ad
dominum suum, et ultra non venerunt latrones Syriæ in

terram Israël.

[24] Factum est autem post hæc, congregavit Benadad rex
Syriæ universum exercitum suum, et ascendit, et
obsidebat Samariam. [25] Factaque est fames magna in
Samaria : et tamdiu obsessa est, donec venundaretur
caput asini octoginta argenteis, et quarta pars cabi
stercoris columbarum quinque argenteis. [26] Cumque rex
Israël transiret per murum, mulier quædam exclamavit ad
eum, dicens : Salva me, domine mi rex. [27] Qui ait : Non te
salvat Dominus : unde te possum salvare ? de area, vel de
torculari ? Dixitque ad eam rex : Quid tibi vis ? Quæ
respondit : [28] Mulier ista dixit mihi : Da filium tuum, ut
comedamus eum hodie, et filium meum comedemus cras.
[29] Coximus ergo filium meum, et comedimus. Dixique ei
die altera : Da filium tuum, ut comedamus eum. Quæ
abscondit filium suum. [30] Quod cum audisset rex, scidit
vestimenta sua, et transibat per murum. Viditque omnis
populus cilicium quo vestitus erat ad carnem intrinsecus.
[31] Et ait rex : Hæc mihi faciat Deus, et hæc addat, si
steterit caput Elisei filii Saphat super ipsum hodie.
[32] Eliseus autem sedebat in domo sua, et senes sedebant
cum eo. Præmisit itaque virum : et antequam veniret
nuntius ille, dixit ad senes : Numquid scitis quod miserit
filius homicidæ hic, ut præcidatur caput meum ? videte
ergo : cum venerit nuntius, claudite ostium, et non sinatis
eum introire : ecce enim sonitus pedum domini ejus post
eum est. [33] Adhuc illo loquente eis, apparuit nuntius qui
veniebat ad eum. Et ait : Ecce, tantum malum a Domino
est : quid amplius expectabo a Domino ?

Cap. 7 [1] Dixit autem Eliseus : Audite verbum Domini :
Hæc dicit Dominus : In tempore hoc cras modius similæ
uno statere erit, et duo modii hordei statere uno, in porta
Samariæ. [2] Respondens unus de ducibus, super cujus
manum rex incumbebat, homini Dei, ait : Si Dominus
fecerit etiam cataractas in cælo, numquid poterit esse
quod loqueris ? Qui ait : Videbis oculis tuis, et inde non

comedes. 3 Quatuor ergo viri erant leprosi juxta introitum
portæ : qui dixerunt ad invicem : Quid hic esse volumus
donec moriamur ? 4 sive ingredi voluerimus civitatem,
fame moriemur : sive manserimus hic, moriendum nobis
est : venite ergo, et transfugiamus ad castra Syriæ : si
pepercerint nobis, vivemus : si autem occidere voluerint,
nihilominus moriemur. 5 Surrexerunt ergo vesperi, ut
venirent ad castra Syriæ. Cumque venissent ad
principium castrorum Syriæ, nullum ibidem repererunt.
6 Siquidem Dominus sonitum audiri fecerat in castris
Syriæ, curruum, et equorum, et exercitus plurimi :
dixeruntque ad invicem : Ecce mercede conduxit
adversum nos rex Israël reges Hethæorum et
Ægyptiorum, et venerunt super nos. 7 Surrexerunt ergo, et
fugerunt in tenebris, et dereliquerunt tentoria sua, et
equos et asinos, in castris, fugeruntque animas tantum
suas salvare cupientes. 8 Igitur cum venissent leprosi illi
ad principium castrorum, ingressi sunt unum
tabernaculum, et comederunt et biberunt : tuleruntque
inde argentum, et aurum, et vestes, et abierunt, et
absconderunt : et rursum reversi sunt ad aliud
tabernaculum, et inde similiter auferentes absconderunt.
9 Dixeruntque ad invicem : Non recte facimus : hæc enim
dies boni nuntii est. Si tacuerimus et noluerimus nuntiare
usque mane, sceleris arguemur : venite, eamus, et
nuntiemus in aula regis. 10 Cumque venissent ad portam
civitatis, narraverunt eis, dicentes : Ivimus ad castra
Syriæ, et nullum ibidem reperimus hominem, nisi equos et
asinos alligatos, et fixa tentoria. 11 Ierunt ergo portarii, et
nuntiaverunt in palatio regis intrinsecus. 12 Qui surrexit
nocte, et ait ad servos suos : Dico vobis quid fecerint
nobis Syri : sciunt quia fame laboramus, et idcirco egressi
sunt de castris, et latitant in agris, dicentes : Cum egressi
fuerint de civitate, capiemus eos vivos, et tunc civitatem
ingredi poterimus. 13 Respondit autem unus servorum
ejus : Tollamus quinque equos qui remanserunt in urbe
(quia ipsi tantum sunt in universa multitudine Israël, alii
enim consumpti sunt), et mittentes, explorare poterimus.

14 Adduxerunt ergo duos equos, misitque rex in castra
Syrorum, dicens : Ite, et videte. 15 Qui abierunt post eos
usque ad Jordanem : ecce autem omnis via plena erat
vestibus et vasis quæ projecerant Syri cum turbarentur :
reversique nuntii indicaverunt regi. 16 Et egressus populus
diripuit castra Syriæ : factusque est modius similæ
statere uno, et duo modii hordei statere uno, juxta
verbum Domini. 17 Porro rex ducem illum, in cujus manu
incumbebat, constituit ad portam : quem conculcavit
turba in introitu portæ, et mortuus est, juxta quod locutus
fuerat vir Dei, quando descenderat rex ad eum.
18 Factumque est secundum sermonem viri Dei quem
dixerat regi, quando ait : Duo modii hordei statere uno
erunt, et modius similæ statere uno, hoc eodem tempore
cras in porta Samariæ : 19 quando responderat dux ille
viro Dei, et dixerat : Etiamsi Dominus fecerit cataractas in
cælo, numquid poterit fieri quod loqueris ? Et dixit ei :
Videbis oculis tuis, et inde non comedes. 20 Evenit ergo ei
sicut prædictum fuerat, et conculcavit eum populus in
porta, et mortuus est.

Cap. 8 1 Eliseus autem locutus est ad mulierem cujus
vivere fecerat filium, dicens : Surge, vade tu et domus tua,
et peregrinare ubicumque repereris : vocavit enim
Dominus famem, et veniet super terram septem annis.
2 Quæ surrexit, et fecit juxta verbum hominis Dei : et
vadens cum domo sua, peregrinata est in terra Philisthiim
diebus multis. 3 Cumque finiti essent anni septem, reversa
est mulier de terra Philisthiim : et egressa est ut
interpellaret regem pro domo sua, et pro agris suis. 4 Rex
autem loquebatur cum Giezi puero viri Dei, dicens : Narra
mihi omnia magnalia quæ fecit Eliseus. 5 Cumque ille
narraret regi quomodo mortuum suscitasset, apparuit
mulier cujus vivificaverat filium, clamans ad regem pro
domo sua, et pro agris suis. Dixitque Giezi : Domine mi
rex, hæc est mulier, et hic est filius ejus quem suscitavit
Eliseus. 6 Et interrogavit rex mulierem : quæ narravit ei.
Deditque ei rex eunuchum unum, dicens : Restitue ei

omnia quæ sua sunt, et universos reditus agrorum, a die
qua reliquit terram usque ad præsens.

7 Venit quoque Eliseus Damascum, et Benadad rex Syriæ
ægrotabat : nuntiaveruntque ei, dicentes : Venit vir Dei
huc. 8 Et ait rex ad Hazaël : Tolle tecum munera, et vade
in occursum viri Dei, et consule Dominum per eum,
dicens : Si evadere potero de infirmitate mea hac ? 9 Ivit
igitur Hazaël in occursum ejus, habens secum munera, et
omnia bona Damasci, onera quadraginta camelorum.
Cumque stetisset coram eo, ait : Filius tuus Benadad rex
Syriæ misit me ad te, dicens : Si sanari potero de
infirmitate mea hac ? 10 Dixitque ei Eliseus : Vade, dic ei :
Sanaberis : porro ostendit mihi Dominus quia morte
morietur. 11 Stetique cum eo, et conturbatus est usque ad
suffusionem vultus : flevitque vir Dei. 12 Cui Hazaël ait :
Quare dominus meus flet ? At ille dixit : Quia scio quæ
facturus sis filiis Israël mala. Civitates eorum munitas
igne succendes, et juvenes eorum interficies gladio, et
parvulos eorum elides, et prægnantes divides. 13 Dixitque
Hazaël : Quid enim sum servus tuus canis, ut faciam rem
istam magnam ? Et ait Eliseus : Ostendit mihi Dominus te
regem Syriæ fore. 14 Qui cum recessisset ab Eliseo, venit
ad dominum suum. Qui ait ei : Quid dixit tibi Eliseus ? At
ille respondit : Dixit mihi : Recipies sanitatem. 15 Cumque
venisset dies altera, tulit stragulum, et infudit aquam, et
expandit super faciem ejus : quo mortuo, regnavit Hazaël
pro eo.

16 Anno quinto Joram filii Achab regis Israël, et Josaphat
regis Juda, regnavit Joram filius Josaphat rex Juda.
17 Triginta duorum annorum erat cum regnare cœpisset,
et octo annis regnavit in Jerusalem. 18 Ambulavitque in
viis regum Israël, sicut ambulaverat domus Achab : filia
enim Achab erat uxor ejus : et fecit quod malum est in
conspectu Domini. 19 Noluit autem Dominus disperdere
Judam, propter David servum suum, sicut promiserat ei, ut
daret illi lucernam, et filiis ejus cunctis diebus. 20 In

diebus ejus recessit Edom ne esset sub Juda, et constituit
sibi regem. 21 Venitque Joram Seira, et omnes currus cum
eo : et surrexit nocte, percussitque Idumæos qui eum
circumdederant, et principes curruum : populus autem
fugit in tabernacula sua. 22 Recessit ergo Edom ne esset
sub Juda, usque ad diem hanc. Tunc recessit et Lobna in
tempore illo. 23 Reliqua autem sermonum Joram, et
universa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in libro
verborum dierum regum Juda ? 24 Et dormivit Joram cum
patribus suis, sepultusque est cum eis in civitate David, et
regnavit Ochozias filius ejus pro eo.

25 Anno duodecimo Joram filii Achab regis Israël regnavit
Ochozias filius Joram regis Judæ. 26 Viginti duorum
annorum erat Ochozias cum regnare cœpisset, et uno
anno regnavit in Jerusalem : nomen matris ejus Athalia
filia Amri regis Israël. 27 Et ambulavit in viis domus
Achab : et fecit quod malum est coram Domino, sicut
domus Achab : gener enim domus Achab fuit. 28 Abiit
quoque cum Joram filio Achab ad præliandum contra
Hazaël regem Syriæ in Ramoth Galaad, et vulneraverunt
Syri Joram. 29 Qui reversus est ut curaretur in Jezrahel,
quia vulneraverant eum Syri in Ramoth præliantem contra
Hazaël regem Syriæ. Porro Ochozias filius Joram rex Juda
descendit invisere Joram filium Achab in Jezrahel, quia
ægrotabat ibi.

Cap. 9 1 Eliseus autem prophetes vocavit unum de
filiis prophetarum, et ait illi : Accinge lumbos tuos, et tolle
lenticulam olei hanc in manu tua, et vade in Ramoth
Galaad. 2 Cumque veneris illuc, videbis Jehu filium
Josaphat filii Namsi : et ingressus suscitabis eum de
medio fratrum suorum, et introduces in interius cubiculum.
3 Tenensque lenticulam olei, fundes super caput ejus, et
dices : Hæc dicit Dominus : Unxi te regem super Israël.
Aperiesque ostium, et fugies, et non ibi subsistes. 4 Abiit
ergo adolescens puer prophetæ in Ramoth Galaad, 5 et
ingressus est illuc : ecce autem principes exercitus

sedebant : et ait : Verbum mihi ad te, o princeps. Dixitque
Jehu : Ad quem ex omnibus nobis ? At ille dixit : Ad te, o
princeps. 6 Et surrexit, et ingressus est cubiculum : at ille
fudit oleum super caput ejus, et ait : Hæc dicit Dominus
Deus Israël : Unxi te regem super populum Domini Israël,
7 et percuties domum Achab domini tui, et ulciscar
sanguinem servorum meorum prophetarum, et sanguinem
omnium servorum Domini de manu Jezabel. 8 Perdamque
omnem domum Achab : et interficiam de Achab
mingentem ad parietem, et clausum et novissimum in
Israël. 9 Et dabo domum Achab sicut domum Jeroboam
filii Nabat, et sicut domum Baasa filii Ahia. 10 Jezabel
quoque comedent canes in agro Jezrahel, nec erit qui
sepeliat eam. Aperuitque ostium, et fugit. 11 Jehu autem
egressus est ad servos domini sui : qui dixerunt ei :
Rectene sunt omnia ? quid venit insanus iste ad te ? Qui
ait eis : Nostis hominem, et quid locutus sit. 12 At ille
responderunt : Falsum est, sed magis narra nobis. Qui ait
eis : Hæc et hæc locutus est mihi, et ait : Hæc dicit
Dominus : Unxi te regem super Israël. 13 Festinaverunt
itaque, et unusquisque tollens pallium suum posuerunt
sub pedibus ejus in similitudinem tribunalis, et cecinerunt
tuba, atque dixerunt : Regnavit Jehu.

14 Conjuravit ergo Jehu filius Josaphat filii Namsi contra
Joram : porro Joram obsederat Ramoth Galaad, ipse et
omnis Israël contra Hazaël regem Syriæ : 15 et reversus
fuerat ut curaretur in Jezrahel propter vulnera, quia
percusserant eum Syri præliantem contra Hazaël regem
Syriæ. Dixitque Jehu : Si placet vobis, nemo egrediatur
profugus de civitate, ne vadat, et nuntiet in Jezrahel. 16 Et
ascendit, et profectus est in Jezrahel : Joram enim
ægrotabat ibi, et Ochozias rex Juda descenderat ad
visitandum Joram. 17 Igitur speculator qui stabat super
turrim Jezrahel, vidit globum Jehu venientis, et ait : Video
ego globum. Dixitque Joram : Tolle currum, et mitte in
occursum eorum, et dicat vadens : Rectene sunt omnia ?
18 Abiit ergo qui ascenderat currum, in occursum ejus, et

ait : Hæc dicit rex : Pacatane sunt omnia ? Dixitque Jehu :
Quid tibi et paci ? transi, et sequere me. Nuntiavit quoque
speculator, dicens : Venit nuntius ad eos, et non
revertitur. 19 Misit etiam currum equorum secundum :
venitque ad eos, et ait : Hæc dicit rex : Numquid pax est ?
Et ait Jehu : Quid tibi et paci ? transi, et sequere me.
20 Nuntiavit autem speculator, dicens : Venit usque ad
eos, et non revertitur : est autem incessus quasi incessus
Jehu filii Namsi, præceps enim graditur. 21 Et ait Joram :
Junge currum. Junxeruntque currum ejus, et egressus est
Joram rex Israël, et Ochozias rex Juda, singuli in curribus
suis, egressique sunt in occursum Jehu, et invenerunt eum
in agro Naboth Jezrahelitæ. 22 Cumque vidisset Joram
Jehu, dixit : Pax est, Jehu ? At ille respondit : Quæ pax ?
adhuc fornicationes Jezabel matris tuæ, et veneficia ejus
multa, vigent. 23 Convertit autem Joram manum suam, et
fugiens ait ad Ochoziam : Insidiæ, Ochozia. 24 Porro Jehu
tetendit arcum manu, et percussit Joram inter scapulas :
et egressa est sagitta per cor ejus, statimque corruit in
curru suo. 25 Dixitque Jehu ad Badacer ducem : Tolle,
projice eum in agro Naboth Jezrahelitæ : memini enim
quando ego et tu sedentes in curru sequebamur Achab
patrem hujus, quod Dominus onus hoc levaverit super
eum, dicens : 26 Si non pro sanguine Naboth, et pro
sanguine filiorum ejus, quem vidi heri, ait Dominus,
reddam tibi in agro isto, dicit Dominus. Nunc ergo tolle, et
projice eum in agrum juxta verbum Domini.

27 Ochozias autem rex Juda videns hoc, fugit per viam
domus horti : persecutusque est eum Jehu, et ait : Etiam
hunc percutite in curru suo. Et percusserunt eum in
ascensu Gaver, qui est juxta Jeblaam : qui fugit in
Mageddo, et mortuus est ibi. 28 Et imposuerunt eum servi
ejus super currum suum, et tulerunt in Jerusalem :
sepelieruntque eum in sepulchro cum patribus suis in
civitate David.

29 Anno undecimo Joram filii Achab, regnavit Ochozias

super Judam, 30 venitque Jehu in Jezrahel. Porro Jezabel,
introitu ejus audito, depinxit oculos suos stibio, et ornavit
caput suum, et respexit per fenestram 31 ingredientem
Jehu per portam, et ait : Numquid pax potest esse
Zambri, qui interfecit dominum suum ? 32 Levavitque Jehu
faciem suam ad fenestram, et ait : Quæ est ista ? et
inclinaverunt se ad eum duo vel tres eunuchi. 33 At ille
dixit eis : Præcipitate eam deorsum : et præcipitaverunt
eam, aspersusque est sanguine paries, et equorum
ungulæ conculcaverunt eam. 34 Cumque introgressus
esset ut comederet biberetque, ait : Ite, et videte
maledictam illam, et sepelite eam : quia filia regis est.
35 Cumque issent ut sepelirent eam, non invenerunt nisi
calvariam, et pedes, et summas manus. 36 Reversique
nuntiaverunt ei. Et ait Jehu : Sermo Domini est, quem
locutus est per servum suum Eliam Thesbiten, dicens : In
agro Jezrahel comedent canes carnes Jezabel, 37 et erunt
carnes Jezabel sicut stercus super faciem terræ in agro
Jezrahel, ita ut prætereuntes dicant : Hæccine est illa
Jezabel ?

Cap. 10 1 Erant autem Achab septuaginta filii in
Samaria : scripsit ergo Jehu litteras, et misit in Samariam,
ad optimates civitatis, et ad majores natu, et ad nutritios
Achab, dicens : 2 Statim ut acceperitis litteras has, qui
habetis filios domini vestri, et currus, et equos, et civitates
firmas, et arma, 3 eligite meliorem, et eum qui vobis
placuerit de filiis domini vestri, et eum ponite super
solium patris sui, et pugnate pro domo domini vestri.
4 Timuerunt illi vehementer, et dixerunt : Ecce duo reges
non potuerunt stare coram eo, et quomodo nos valebimus
resistere ? 5 Miserunt ergo præpositi domus, et præfecti
civitatis, et majores natu, et nutritii, ad Jehu, dicentes :
Servi tui sumus : quæcumque jusseris faciemus, nec
constituemus nobis regem : quæcumque tibi placent, fac.
6 Rescripsit autem eis litteras secundo, dicens : Si mei
estis, et obeditis mihi, tollite capita filiorum domini vestri,
et venite ad me hac eadem hora cras in Jezrahel. Porro

filii regis, septuaginta viri, apud optimates civitates
nutriebantur. 7 Cumque venissent litteras ad eos, tulerunt
filios regis, et occiderunt septuaginta viros, et posuerunt
capita eorum in cophinis, et miserunt ad eum in Jezrahel.
8 Venit autem nuntius, et indicavit ei, dicens : Attulerunt
capita filiorum regis. Qui respondit : Ponite ea ad duos
acervos juxta introitum portæ usque mane. 9 Cumque
diluxisset, egressus est, et stans dixit ad omnem
populum : Justi estis : si ego conjuravi contra dominum
meum et interfeci eum, quis percussit omnes hos ?
10 videte ergo nunc quoniam non cecidit de sermonibus
Domini in terram, quos locutus est Dominus super domum
Achab : et Dominus fecit quod locutus est in manu servi
sui Eliæ. 11 Percussit igitur Jehu omnes qui reliqui erant
de domo Achab in Jezrahel, et universos optimates ejus,
et notos, et sacerdotes, donec non remanerent ex eo
reliquiæ.

12 Et surrexit, et venit in Samariam : cumque venisset ad
Cameram pastorum in via, 13 invenit fratres Ochoziæ
regis Juda : dixitque ad eos : Quinam estis vos ? Qui
responderunt : Fratres Ochoziæ sumus, et descendimus
ad salutandos filios regis, et filios reginæ. 14 Qui ait :
Comprehendite eos vivos. Quos cum comprehendissent
vivos, jugulaverunt eos in cisterna juxta Cameram,
quadraginta duos viros : et non reliquit ex eis quemquam.
15 Cumque abiisset inde, invenit Jonadab filium Rechab in
occursum sibi, et benedixit ei. Et ait ad eum : Numquid est
cor tuum rectum, sicut cor meum cum corde tuo ? Et ait
Jonadab : Est. Si est, inquit, da manum tuam. Qui dedit ei
manum suam. At ille levavit eum ad se in currum :
16 dixitque ad eum : Veni mecum, et vide zelum meum pro
Domino. Et impositum in curru suo 17 duxit in Samariam. Et
percussit omnes qui reliqui fuerant de Achab in Samaria
usque ad unum, juxta verbum Domini quod locutus est per
Eliam.

18 Congregavit ergo Jehu omnem populum, et dixit ad

eos : Achab coluit Baal parum, ego autem colam eum
amplius. 19 Nunc igitur omnes prophetas Baal, et
universos servos ejus, et cunctos sacerdotes ipsius vocate
ad me : nullus sit qui non veniat : sacrificium enim grande
est mihi Baal : quicumque defuerit, non vivet. Porro Jehu
faciebat hoc insidiose, ut disperderet cultores Baal. 20 Et
dixit : Sanctificate diem solemnem Baal. Vocavitque, 21 et
misit in universos terminos Israël, et venerunt cuncti servi
Baal : non fuit residuus ne unus quidem qui non veniret. Et
ingressi sunt templum Baal : et repleta est domus Baal, a
summo usque ad summum. 22 Dixitque his qui erant super
vestes : Proferte vestimenta universis servis Baal. Et
protulerunt eis vestes. 23 Ingressusque Jehu, et Jonadab
filius Rechab, templum Baal, ait cultoribus Baal :
Perquirite, et videte, ne quis forte vobiscum sit de servis
Domini, sed ut sint servi Baal soli. 24 Ingressi sunt igitur ut
facerent victimas et holocausta : Jehu autem
præparaverat sibi foris octoginta viros, et dixerat eis :
Quicumque fugerit de hominibus his, quos ego adduxero
in manus vestras, anima ejus erit pro anima illius.
25 Factum est autem, cum completum esset holocaustum,
præcepit Jehu militibus et ducibus suis : Ingredimini, et
percutite eos : nullus evadat. Percusseruntque eos in ore
gladii, et projecerunt milites et duces : et ierunt in
civitatem templi Baal, 26 et protulerunt statuam de fano
Baal, et combusserunt, 27 et comminuerunt eam.
Destruxerunt quoque ædem Baal, et fecerunt pro ea
latrinas usque in diem hanc.

28 Delevit itaque Jehu Baal de Israël : 29 verumtamen a
peccatis Jeroboam filii Nabat, qui peccare fecit Israël,
non recessit, nec dereliquit vitulos aureos qui erant in
Bethel et in Dan. 30 Dixit autem Dominus ad Jehu : Quia
studiose egisti quod rectum erat, et placebat in oculis
meis, et omnia quæ erant in corde meo fecisti contra
domum Achab : filii tui usque ad quartam generationem
sedebunt super thronum Israël. 31 Porro Jehu non
custodivit ut ambularet in lege Domini Dei Israël in toto

corde suo : non enim recessit a peccatis Jeroboam, qui
peccare fecerat Israël. [32] In diebus illis cœpit Dominus
tædere super Israël : percussitque eos Hazaël in universis
finibus Israël, [33] a Jordane contra orientalem plagam,
omnem terram Galaad, et Gad, et Ruben, et Manasse, ab
Aroër, quæ est super torrentem Arnon, et Galaad, et
Basan. [34] Reliqua autem verborum Jehu, et universa quæ
fecit, et fortitudo ejus, nonne hæc scripta sunt in libro
verborum dierum regum Israël ? [35] Et dormivit Jehu cum
patribus suis, sepelieruntque eum in Samaria : et regnavit
Joachaz filius ejus pro eo. [36] Dies autem quos regnavit
Jehu super Israël, viginti et octo anni sunt in Samaria.

Cap. 11 [1] Athalia vero mater Ochoziæ, videns
mortuum filium suum, surrexit, et interfecit omne semen
regium. [2] Tollens autem Josaba filia regis Joram, soror
Ochoziæ, Joas filium Ochoziæ, furata est eum de medio
filiorum regis qui interficiebantur, et nutricem ejus de
triclinio : et abscondit eum a facie Athaliæ ut non
interficeretur. [3] Eratque cum ea sex annis clam in domo
Domini : porro Athalia regnavit super terram.

[4] Anno autem septimo misit Jojada, et assumens
centuriones et milites, introduxit ad se in templum
Domini, pepigitque cum eis fœdus : et adjurans eos in
domo Domini, ostendit eis filium regis : [5] et præcepit illis,
dicens : Iste est sermo, quem facere debetis : [6] tertia pars
vestrum introëat sabbato, et observet excubias domus
regis. Tertia autem pars sit ad portam Sur, et tertia pars
sit ad portam quæ est post habitaculum scutariorum : et
custodietis excubias domus Messa. [7] Duæ vero partes e
vobis, omnes egredientes sabbato, custodiant excubias
domus Domini circa regem. [8] Et vallabitis eum, habentes
arma in manibus vestris : si quis autem ingressus fuerit
septum templi, interficiatur : eritisque cum rege
introëunte et egrediente. [9] Et fecerunt centuriones juxta
omnia quæ præceperat eis Jojada sacerdos : et
assumentes singuli viros suos qui ingrediebantur sabbato,

cum his qui egrediebantur sabbato, venerunt ad Jojadam
sacerdotem. 10 Qui dedit eis hastas et arma regis David,
quæ erant in domo Domini. 11 Et steterunt singuli
habentes arma in manu sua, a parte templi dextera
usque ad partem sinistram altaris et ædis, circum regem.
12 Produxitque filium regis, et posuit super eum diadema
et testimonium : feceruntque eum regem, et unxerunt : et
plaudentes manu, dixerunt : Vivat rex. 13 Audivit autem
Athalia vocem populi currentis : et ingressa ad turbas in
templum Domini, 14 vidit regem stantem super tribunal
juxta morem, et cantores, et tubas prope eum, omnemque
populum terræ lætantem, et canentem tubis : et scidit
vestimenta sua, clamavitque : Conjuratio, conjuratio.
15 Præcepit autem Jojada centurionibus qui erant super
exercitum, et ait eis : Educite eam extra septa templi, et
quicumque eam secutus fuerit, feriatur gladio. Dixerat
enim sacerdos : Non occidatur in templo Domini.
16 Imposueruntque ei manus, et impegerunt eam per viam
introitus equorum, juxta palatium, et interfecta est ibi.
17 Pepigit ergo Jojada fœdus inter Dominum, et inter
regem, et inter populum, ut esset populus Domini : et
inter regem et populum. 18 Ingressusque est omnis
populus terræ templum Baal, et destruxerunt aras ejus, et
imagines contriverunt valide : Mathan quoque
sacerdotem Baal occiderunt coram altari. Et posuit
sacerdos custodias in domo Domini. 19 Tulitque
centuriones, et Cerethi et Phelethi legiones, et omnem
populum terræ, deduxeruntque regem de domo Domini :
et venerunt per viam portæ scutariorum in palatium, et
sedit super thronum regum. 20 Lætatusque est omnis
populus terræ, et civitas conquievit : Athalia autem occisa
est gladio in domo regis. 21 Septemque annorum erat
Joas, cum regnare cœpisset.

Cap. 12 1 Anno septimo Jehu, regnavit Joas : et
quadraginta annis regnavit in Jerusalem. Nomen matris
ejus Sebia de Bersabee. 2 Fecitque Joas rectum coram
Domino cunctis diebus quibus docuit eum Jojada

sacerdos. 3 Verumtamen excelsa non abstulit : adhuc
enim populus immolabat, et adolebat in excelsis
incensum.

4 Dixitque Joas ad sacerdotes : Omnem pecuniam
sanctorum, quæ illata fuerit in templum Domini a
prætereuntibus, quæ offertur pro pretio animæ, et quam
sponte et arbitrio cordis sui inferunt in templum Domini :
5 accipiant illam sacerdotes juxta ordinem suum, et
instaurent sartatecta domus, si quid necessarium viderint
instauratione. 6 Igitur usque ad vigesimum tertium annum
regis Joas, non instauraverunt sacerdotes sartatecta
templi. 7 Vocavitque rex Joas Jojadam pontificem et
sacerdotes, dicens eis : Quare sartatecta non instauratis
templi ? nolite ergo amplius accipere pecuniam juxta
ordinem vestrum, sed ad instaurationem templi reddite
eam. 8 Prohibitique sunt sacerdotes ultra accipere
pecuniam a populo, et instaurare sartatecta domus. 9 Et
tulit Jojada pontifex gazophylacium unum, aperuitque
foramen desuper, et posuit illud juxta altare ad dexteram
ingredientium domum Domini : mittebantque in eo
sacerdotes qui custodiebant ostia, omnem pecuniam quæ
deferebatur ad templum Domini. 10 Cumque viderent
nimiam pecuniam esse in gazophylacio, ascendebat
scriba regis, et pontifex, effundebantque et numerabant
pecuniam quæ inveniebatur in domo Domini : 11 et dabant
eam juxta numerum atque mensuram in manu eorum qui
præerant cæmentariis domus Domini : qui impendebant
eam in fabris lignorum et in cæmentariis, iis qui
operabantur in domo Domini, 12 et sartatecta faciebant :
et in iis qui cædebant saxa, et ut emerent ligna, et
lapides, qui excidebantur, ita ut impleretur instauratio
domus Domini in universis quæ indigebant expensa ad
muniendam domum. 13 Verumtamen non fiebant ex
eadem pecunia hydriæ templi Domini, et fuscinulæ, et
thuribula, et tubæ, et omne vas aureum et argenteum, de
pecunia quæ inferebatur in templum Domini. 14 Iis enim
qui faciebant opus, dabatur ut instauraretur templum

**Domini : [15] et non fiebat ratio iis hominibus qui
accipiebant pecuniam ut distribuerent eam artificibus,
sed in fide tractabant eam. [16] Pecuniam vero pro delicto,
et pecuniam pro peccatis non inferebant in templum
Domini, quia sacerdotum erat.**

**[17] Tunc ascendit Hazaël rex Syriæ, et pugnabat contra
Geth, cepitque eam : et direxit faciem suam ut
ascenderet in Jerusalem. [18] Quam ob rem tulit Joas rex
Juda omnia sanctificata quæ consecraverant Josaphat, et
Joram, et Ochozias, patres ejus reges Juda, et quæ ipse
obtulerat : et universum argentum quod inveniri potuit in
thesauris templi Domini et in palatio regis : misitque
Hazaëli regi Syriæ, et recessit ab Jerusalem. [19] Reliqua
autem sermonum Joas, et universa quæ fecit, nonne hæc
scripta sunt in libro verborum dierum regum Juda ?
[20] Surrexerunt autem servi ejus, et conjuraverunt inter se,
percusseruntque Joas in domo Mello in descensu Sella.
[21] Josachar namque filius Semaath, et Jozabad filius
Somer servi ejus, percusserunt eum, et mortuus est : et
sepelierunt eum cum patribus suis in civitate David :
regnavitque Amasias filius ejus pro eo.**

**Cap. 13 [1] Anno vigesimo tertio Joas filii Ochoziæ
regis Juda, regnavit Joachaz filius Jehu super Israël in
Samaria decem et septem annis. [2] Et fecit malum coram
Domino, secutusque est peccata Jeroboam filii Nabat, qui
peccare fecit Israël, et non declinavit ab eis. [3] Iratusque
est furor Domini contra Israël, et tradidit eos in manu
Hazaël regis Syriæ, et in manu Benadad filii Hazaël,
cunctis diebus. [4] Deprecatus est autem Joachaz faciem
Domini, et audivit eum Dominus : vidit enim angustiam
Israël, quia attriverat eos rex Syriæ : [5] et dedit Dominus
salvatorem Israëli, et liberatus est de manu regis Syriæ :
habitaveruntque filii Israël in tabernaculis suis sicut heri
et nudiustertius. [6] Verumtamen non recesserunt a
peccatis domus Jeroboam, qui peccare fecit Israël, sed in
ipsis ambulaverunt : siquidem et lucus permansit in**

Samaria. 7 Et non sunt derelicti Joachaz de populo nisi
quinquaginta equites, et decem currus, et decem millia
peditum : interfecerat enim eos rex Syriæ, et redegerat
quasi pulverem in tritura areæ. 8 Reliqua autem
sermonum Joachaz, et universa quæ fecit, et fortitudo
ejus, nonne hæc scripta sunt in libro sermonum dierum
regum Israël ? 9 Dormivitque Joachaz cum patribus suis,
et sepelierunt eum in Samaria : regnavitque Joas filius
ejus pro eo. 10 Anno trigesimo septimo Joas regis Juda,
regnavit Joas filius Joachaz super Israël in Samaria
sedecim annis. 11 Et fecit quod malum est in conspectu
Domini : non declinavit ab omnibus peccatis Jeroboam
filii Nabat, qui peccare fecit Israël, sed in ipsis ambulavit.
12 Reliqua autem sermonum Joas, et universa quæ fecit,
et fortitudo ejus, quomodo pugnaverit contra Amasiam
regem Juda, nonne hæc scripta sunt in libro sermonum
dierum regum Israël ? 13 Et dormivit Joas cum patribus
suis : Jeroboam autem sedit super solium ejus. Porro Joas
sepultus est in Samaria cum regibus Israël.

14 Eliseus autem ægrotabat infirmitate, qua et mortuus
est : descenditque ad eum Joas rex Israël, et flebat coram
eo, dicebatque : Pater mi, pater mi, currus Israël et
auriga ejus. 15 Et ait illi Eliseus : Affer arcum et sagittas.
Cumque attulisset ad eum arcum et sagittas, 16 dixit ad
regem Israël : Pone manum tuam super arcum. Et cum
posuisset ille manum suam, superposuit Eliseus manus
suas manibus regis, 17 et ait : Aperi fenestram orientalem.
Cumque aperuisset, dixit Eliseus : Jace sagittam. Et jecit.
Et ait Eliseus : Sagitta salutis Domini, et sagitta salutis
contra Syriam : percutiesque Syriam in Aphec, donec
consumas eam. 18 Et ait : Tolle sagittas. Qui cum tulisset,
rursum dixit ei : Percute jaculo terram. Et cum
percussisset tribus vicibus, et stetisset, 19 iratus est vir Dei
contra eum, et ait : Si percussisses quinquies, aut sexies,
sive septies, percussisses Syriam usque ad
consumptionem : nunc autem tribus vicibus percuties
eam. 20 Mortuus est ergo Eliseus, et sepelierunt eum.

Latrunculi autem de Moab venerunt in terram in ipso
anno. [21] Quidam autem sepelientes hominem, viderunt
latrunculos, et projecerunt cadaver in sepulchro Elisei.
Quod cum tetigisset ossa Elisei, revixit homo, et stetit
super pedes suos.

[22] Igitur Hazaël rex Syriæ afflixit Israël cunctis diebus
Joachaz : [23] et misertus est Dominus eorum, et reversus
est ad eos propter pactum suum, quod habebat cum
Abraham, et Isaac, et Jacob : et noluit disperdere eos,
neque projicere penitus usque in præsens tempus.
[24] Mortuus est autem Hazaël rex Syriæ, et regnavit
Benadad filius ejus pro eo. [25] Porro Joas filius Joachaz
tulit urbes de manu Benadad filii Hazaël, quas tulerat de
manu Joachaz patris sui jure prælii : tribus vicibus
percussit eum Joas, et reddidit civitates Israël.

Cap. 14 [1] In anno secundo Joas filii Joachaz regis
Israël, regnavit Amasias filius Joas regis Juda. [2] Viginti
quinque annorum erat cum regnare cœpisset : viginti
autem et novem annis regnavit in Jerusalem. Nomen
matris ejus Joadan de Jerusalem. [3] Et fecit rectum coram
Domino, verumtamen non ut David pater ejus. Juxta
omnia quæ fecit Joas pater suus, fecit : [4] nisi hoc tantum,
quod excelsa non abstulit : adhuc enim populus
immolabat, et adolebat incensum in excelsis. [5] Cumque
obtinuisset regnum, percussit servos suos, qui
interfecerant regem patrem suum : [6] filios autem eorum
qui occiderant, non occidit, juxta quod scriptum est in
libro legis Moysi, sicut præcepit Dominus, dicens : Non
morientur patres pro filiis, neque filii morientur pro
patribus : sed unusquisque in peccato suo morietur. [7] Ipse
percussit Edom in valle Salinarum decem millia, et
apprehendit petram in prælio, vocavitque nomen ejus
Jectehel usque in præsentem diem.

[8] Tunc misit Amasias nuntios ad Joas filium Joachaz filii
Jehu regis Israël, dicens : Veni, et videamus nos.

9 Remisitque Joas rex Israël ad Amasiam regem Juda,
dicens : Carduus Libani misit ad cedrum quæ est in
Libano, dicens : Da filiam tuam filio meo uxorem.
Transieruntque bestiæ saltus quæ sunt in Libano, et
conculcaverunt carduum. 10 Percutiens invaluisti super
Edom, et sublevavit te cor tuum : contentus esto gloria, et
sede in domo tua : quare provocas malum, ut cadas tu et
Judas tecum ? 11 Et non acquievit Amasias. Ascenditque
Joas rex Israël, et viderunt se, ipse et Amasias rex Juda,
in Bethsames oppido Judæ. 12 Percussusque est Juda
coram Israël, et fugerunt unusquisque in tabernacula sua.
13 Amasiam vero regem Juda, filium Joas filii Ochoziæ,
cepit Joas rex Israël in Bethsames, et adduxit eum in
Jerusalem : et interrupit murum Jerusalem, a porta
Ephraim usque ad portam anguli, quadringentis cubitis.
14 Tulitque omne aurum et argentum, et universa vasa
quæ inventa sunt in domo Domini et in thesauris regis, et
obsides, et reversus est in Samariam.

15 Reliqua autem verborum Joas quæ fecit, et fortitudo
ejus qua pugnavit contra Amasiam regem Juda, nonne
hæc scripta sunt in libro sermonum dierum regum Israël ?
16 Dormivitque Joas cum patribus suis, et sepultus est in
Samaria cum regibus Israël, et regnavit Jeroboam filius
ejus pro eo. 17 Vixit autem Amasias filius Joas rex Juda
postquam mortuus est Joas filius Joachaz regis Israël,
quindecim annis. 18 Reliqua autem sermonum Amasiæ,
nonne hæc scripta sunt in libro sermonum dierum regum
Juda ? 19 Factaque est contra eum conjuratio in
Jerusalem : at ille fugit in Lachis. Miseruntque post eum in
Lachis, et interfecerunt eum ibi : 20 et asportaverunt in
equis, sepultusque est in Jerusalem cum patribus suis in
civitate David. 21 Tulit autem universus populus Judæ
Azariam annos natum sedecim, et constituerunt eum
regem pro patre ejus Amasia. 22 Ipse ædificavit Ælath, et
restituit eam Judæ, postquam dormivit rex cum patribus
suis.

[23] Anno quintodecimo Amasiæ filii Joas regis Juda,
regnavit Jeroboam filius Joas regis Israël in Samaria,
quadraginta et uno anno. [24] Et fecit quod malum est
coram Domino : non recessit ab omnibus peccatis
Jeroboam filii Nabat, qui peccare fecit Israël. [25] Ipse
restituit terminos Israël ab introitu Emath usque ad mare
solitudinis, juxta sermonem Domini Dei Israël quem
locutus est per servum suum Jonam filium Amathi
prophetam, qui erat de Geth, quæ est in Opher. [26] Vidit
enim Dominus afflictionem Israël amaram nimis, et quod
consumpti essent usque ad clausos carcere et extremos,
et non esset qui auxiliaretur Israëli. [27] Nec locutus est
Dominus ut deleret nomen Israël de sub cælo, sed
salvavit eos in manu Jeroboam filii Joas. [28] Reliqua autem
sermonum Jeroboam, et universa quæ fecit, et fortitudo
ejus qua præliatus est, et quomodo restituit Damascum et
Emath Judæ in Israël, nonne hæc scripta sunt in libro
sermonum dierum regum Israël ? [29] Dormivitque
Jeroboam cum patribus suis regibus Israël, et regnavit
Zacharias filius ejus pro eo.

Cap. 15 [1] Anno vigesimo septimo Jeroboam regis
Israël, regnavit Azarias filius Amasiæ regis Juda.
[2] Sedecim annorum erat cum regnare cœpisset, et
quinquaginta duobus annis regnavit in Jerusalem : nomen
matris ejus Jechelia de Jerusalem. [3] Fecitque quod erat
placitum coram Domino, juxta omnia quæ fecit Amasias
pater ejus. [4] Verumtamen excelsa non est demolitus :
adhuc populus sacrificabat, et adolebat incensum in
excelsis. [5] Percussit autem Dominus regem, et fuit
leprosus usque in diem mortis suæ, et habitabat in domo
libera seorsum : Joatham vero filius regis gubernabat
palatium, et judicabit populum terræ. [6] Reliqua autem
sermonum Azariæ, et universa quæ fecit, nonne hæc
scripta sunt in libro verborum dierum regum Juda ? [7] Et
dormivit Azarias cum patribus suis : sepelieruntque eum
cum majoribus suis in civitate David, et regnavit Joatham
filius ejus pro eo.

[8] Anno trigesimo octavo Azariæ regis Juda, regnavit
Zacharias filius Jeroboam super Israël in Samaria sex
mensibus. [9] Et fecit quod malum est coram Domino, sicut
fecerant patres ejus : non recessit a peccatis Jeroboam
filii Nabat, qui peccare fecit Israël. [10] Conjuravit autem
contra eum Sellum filius Jabes : percussitque eum palam,
et interfecit, regnavitque pro eo. [11] Reliqua autem
verborum Zachariæ, nonne hæc scripta sunt in libro
sermonum dierum regum Israël ? [12] Iste est sermo Domini
quem locutus est ad Jehu, dicens : Filii tui usque ad
quartam generationem sedebunt super thronum Israël.
Factumque est ita.

[13] Sellum filius Jabes regnavit trigesimo novo anno
Azariæ regis Juda : regnavit autem uno mense in
Samaria. [14] Et ascendit Manahem filius Gadi de Thersa,
venitque in Samariam, et percussit Sellum filium Jabes in
Samaria, et interfecit eum : regnavitque pro eo.
[15] Reliqua autem verborum Sellum, et conjuratio ejus, per
quam tetendit insidias, nonne hæc scripta sunt in libro
sermonum dierum regum Israël ? [16] Tunc percussit
Manahem Thapsam, et omnes qui erant in ea, et terminos
ejus de Thersa : noluerant enim aperire ei : et interfecit
omnes prægnantes ejus, et scidit eas.

[17] Anno trigesimo nono Azariæ regis Juda, regnavit
Manahem filius Gadi super Israël decem annis in
Samaria. [18] Fecitque quod erat malum coram Domino :
non recessit a peccatis Jeroboam filii Nabat, qui peccare
fecit Israël, cunctis diebus ejus. [19] Veniebat Phul rex
Assyriorum in terram, et dabat Manahem Phul mille
talenta argenti, ut esset ei in auxilium, et firmaret regnum
ejus. [20] Indixitque Manahem argentum super Israël
cunctis potentibus et divitibus, ut daret regi Assyriorum
quinquaginta siclos argenti per singulos : reversusque est
rex Assyriorum, et non est moratus in terra. [21] Reliqua
autem sermonum Manahem, et universa quæ fecit, nonne

hæc scripta sunt in libro sermonum dierum regum Israël ?
22 Et dormivit Manahem cum patribus suis : regnavitque
Phaceia filius ejus pro eo.

23 Anno quinquagesimo Azariæ regis Juda, regnavit
Phaceia filius Manahem super Israël in Samaria biennio.
24 Et fecit quod erat malum coram Domino : non recessit a
peccatis Jeroboam filii Nabat, qui peccare fecit Israël.
25 Conjuravit autem adversus eum Phacee filius Romeliæ,
dux ejus, et percussit eum in Samaria in turre domus
regiæ, juxta Argob et juxta Arie, et cum eo quinquaginta
viros de filiis Galaaditarum : et interfecit eum,
regnavitque pro eo. 26 Reliqua autem sermonum Phaceia,
et universa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in libro
sermonum dierum regum Israël ?

27 Anno quinquagesimo secundo Azariæ regis Juda,
regnavit Phacee filius Romeliæ super Israël in Samaria
viginti annis. 28 Et fecit quod erat malum coram Domino :
non recessit a peccatis Jeroboam filii Nabat, qui peccare
fecit Israël. 29 In diebus Phacee regis Israël, venit
Theglathphalasar rex Assur, et cepit Ajon, et Abel-
Domum, Maacha et Janoë, et Cedes, et Asor, et Galaad,
et Galilæam, et universam terram Nephthali : et transtulit
eos in Assyrios. 30 Conjuravit autem et tetendit insidias
Osee filius Ela contra Phacee filium Romeliæ, et percussit
eum, et interfecit : regnavitque pro eo vigesimo anno
Joatham filii Oziæ. 31 Reliqua autem sermonum Phacee,
et universa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in libro
sermonum dierum regum Israël ?

32 Anno secundo Phacee filii Romeliæ regis Israël,
regnavit Joatham filius Oziæ regis Juda. 33 Viginti
quinque annorum erat cum regnare cœpisset, et sedecim
annis regnavit in Jerusalem : nomen matris ejus Jerusa
filia Sadoc. 34 Fecitque quod erat placitum coram
Domino : juxta omnia quæ fecerat Ozias pater suus,
operatus est. 35 Verumtamen excelsa non abstulit : adhuc

populus immolabat, et adolebat incensum in excelsis.
Ipse ædificavit portam domus Domini sublimissimam.
36 Reliqua autem sermonum Joatham, et universa quæ
fecit, nonne hæc scripta sunt in libro verborum dierum
regum Juda ? 37 In diebus illis cœpit Dominus mittere in
Judam Rasin regem Syriæ, et Phacee filium Romeliæ.
38 Et dormivit Joatham cum patribus suis, sepultusque est
cum eis in civitate David patris sui : et regnavit Achaz
filius ejus pro eo.

Cap. 16 1 Anno decimoseptimo Phacee filii Romeliæ,
regnavit Achaz filius Joatham regis Juda. 2 Viginti
annorum erat Achaz cum regnare cœpisset, et sedecim
annis regnavit in Jerusalem. Non fecit quod erat placitum
in conspectu Domini Dei sui sicut David pater ejus, 3 sed
ambulavit in via regum Israël : insuper et filium suum
consecravit, transferens per ignem secundum idola
gentium, quæ dissipavit Dominus coram filiis Israël.
4 Immolabat quoque victimas, et adolebat incensum in
excelsis, et in collibus, et sub omni ligno frondoso.

5 Tunc ascendit Rasin rex Syriæ, et Phacee filius Romeliæ
rex Israël, in Jerusalem ad præliandum : cumque
obsiderent Achaz, non valuerunt superare eum. 6 In
tempore illo restituit Rasin rex Syriæ, Ailam Syriæ, et
ejecit Judæos de Aila : et Idumæi venerunt in Ailam, et
habitaverunt ibi usque in diem hanc.

7 Misit autem Achaz nuntios ad Theglathphalasar regem
Assyriorum, dicens : Servus tuus, et filius tuus ego sum :
ascende, et salvum me fac de manu regis Syriæ, et de
manu regis Israël, qui consurrexerunt adversum me. 8 Et
cum collegisset argentum et aurum quod inveniri potuit in
domo Domini et in thesauris regis, misit regi Assyriorum
munera. 9 Qui et acquievit voluntati ejus : ascendit enim
rex Assyriorum in Damascum, et vastavit eam, et
transtulit habitatores ejus Cyrenen : Rasin autem
interfecit. 10 Perrexitque rex Achaz in occursum

Theglathphalasar regis Assyriorum in Damascum :
cumque vidisset altare Damasci, misit rex Achaz ad
Uriam sacerdotem exemplar ejus, et similitudinem juxta
omne opus ejus. 11 Exstruxitque Urias sacerdos altare :
juxta omnia quæ præceperat rex Achaz de Damasco, ita
fecit sacerdos Urias donec veniret rex Achaz de Damasco.
12 Cumque venisset rex de Damasco, vidit altare, et
veneratus est illud : ascenditque et immolavit holocausta
et sacrificium suum, 13 et libavit libamina, et fudit
sanguinem pacificorum quæ obtulerat super altare.
14 Porro altare æreum quod erat coram Domino, transtulit
de facie templi, et de loco altaris, et de loco templi
Domini : posuitque illud ex latere altaris ad aquilonem.
15 Præcepit quoque rex Achaz Uriæ sacerdoti, dicens :
Super altare majus offer holocaustum matutinum, et
sacrificium vespertinum, et holocaustum regis, et
sacrificium ejus, et holocaustum universi populi terræ, et
sacrificia eorum, et libamina eorum : et omnem
sanguinem holocausti, et universum sanguinem victimæ
super illud effundes : altare vero æreum erit paratum ad
voluntatem meam. 16 Fecit igitur Urias sacerdos juxta
omnia quæ præceperat rex Achaz. 17 Tulit autem rex
Achaz cælatas bases, et luterem qui erat desuper : et
mare deposuit de bobus æreis qui sustentabant illud, et
posuit super pavimentum stratum lapide. 18 Musach
quoque sabbati quod ædificaverat in templo : et
ingressum regis exterius convertit in templum Domini
propter regem Assyriorum. 19 Reliqua autem verborum
Achaz quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in libro
sermonum dierum regum Juda ? 20 Dormivitque Achaz
cum patribus suis, et sepultus est cum eis in civitate
David : et regnavit Ezechias filius ejus pro eo.

Cap. 17 1 Anno duodecimo Achaz regis Juda,
regnavit Osee filius Ela in Samaria super Israël novem
annis. 2 Fecitque malum coram Domino, sed non sicut
reges Israël qui ante eum fuerant. 3 Contra hunc ascendit
Salmanasar rex Assyriorum, et factus est ei Osee servus,

reddebatque illi tributa. 4 Cumque deprehendisset rex
Assyriorum Osee, quod rebellare nitens misisset nuntios
ad Sua regem Ægypti ne præstaret tributa regi
Assyriorum sicut singulis annis solitus erat, obsedit eum,
et vinctum misit in carcerem. 5 Pervagatusque est omnem
terram : et ascendens Samariam, obsedit eam tribus
annis. 6 Anno autem nono Osee, cepit rex Assyriorum
Samariam, et transtulit Israël in Assyrios : posuitque eos
in Hala et in Habor juxta fluvium Gozan, in civitatibus
Medorum.

7 Factum est enim, cum peccassent filii Israël Domino Deo
suo, qui eduxerat eos de terra Ægypti, de manu Pharaonis
regis Ægypti, coluerunt deos alienos. 8 Et ambulaverunt
juxta ritum gentium quas consumpserat Dominus in
conspectu filiorum Israël et regum Israël, quia similiter
fecerant. 9 Et offenderunt filii Israël verbis non rectis
Dominum Deum suum : et ædificaverunt sibi excelsa in
cunctis urbibus suis, a turre custodum usque ad civitatem
munitam. 10 Feceruntque sibi statuas et lucos in omni
colle sublimi, et subter omne lignum nemorosum : 11 et
adolebant ibi incensum super aras in morem gentium
quas transtulerat Dominus a facie eorum : feceruntque
verba pessima irritantes Dominum. 12 Et coluerunt
immunditias de quibus præcepit eis Dominus ne facerent
verbum hoc. 13 Et testificatus est Dominus in Israël et in
Juda per manum omnium prophetarum et videntium,
dicens : Revertimini a viis vestris pessimis, et custodite
præcepta mea et cæremonias, juxta omnem legem quam
præcepi patribus vestris, et sicut misi ad vos in manu
servorum meorum prophetarum. 14 Qui non audierunt, sed
induraverunt cervicem suam juxta cervicem patrum
suorum, qui noluerunt obedire Domino Deo suo. 15 Et
abjecerunt legitima ejus, et pactum quod pepigit cum
patribus eorum, et testificationes quibus contestatus est
eos : secutique sunt vanitates, et vane egerunt : et secuti
sunt gentes quæ erant per circuitum eorum, super quibus
præceperat Dominus eis ut non facerent sicut et illæ

faciebant. 16 Et dereliquerunt omnia præcepta Domini Dei
sui : feceruntque sibi conflatiles duos vitulos, et lucos, et
adoraverunt universam militiam cæli : servieruntque Baal,
17 et consecraverunt filios suos et filias suas per ignem :
et divinationibus inserviebant, et auguriis : et tradiderunt
se ut facerent malum coram Domino, ut irritarent eum.
18 Iratusque est Dominus vehementer Israëli, et abstulit
eos a conspectu suo, et non remansit nisi tribus Juda
tantummodo. 19 Sed nec ipse Juda custodivit mandata
Domini Dei sui : verum ambulavit in erroribus Israël, quos
operatus fuerat. 20 Projecitque Dominus omne semen
Israël, et afflixit eos, et tradidit eos in manu diripientium,
donec projiceret eos a facie sua : 21 ex eo jam tempore
quo scissus est Israël a domo David, et constituerunt sibi
regem Jeroboam filium Nabat : separavit enim Jeroboam
Israël a Domino, et peccare eos fecit peccatum magnum.
22 Et ambulaverunt filii Israël in universis peccatis
Jeroboam quæ fecerat : et non recesserunt ab eis,
23 usquequo Dominus auferret Israël a facie sua, sicut
locutus fuerat in manu omnium servorum suorum
prophetarum : translatusque est Israël de terra sua in
Assyrios, usque in diem hanc.

24 Adduxit autem rex Assyriorum de Babylone, et de
Cutha, et de Avah, et de Emath, et de Sepharvaim : et
collocavit eos in civitatibus Samariæ pro filiis Israël : qui
possederunt Samariam, et habitaverunt in urbibus ejus.
25 Cumque ibi habitare cœpissent, non timebant
Dominum : et immisit in eos Dominus leones, qui
interficiebant eos. 26 Nuntiatumque est regi Assyriorum,
et dictum : Gentes quas transtulisti, et habitare fecisti in
civitatibus Samariæ, ignorant legitima Dei terræ : et
immisit in eos Dominus leones, et ecce interficiunt eos, eo
quod ignorent ritum Dei terræ. 27 Præcepit autem rex
Assyriorum, dicens : Ducite illuc unum de sacerdotibus
quos inde captivos adduxistis, et vadat, et habitet cum
eis : et doceat eos legitima Dei terræ. 28 Igitur cum
venisset unus de sacerdotibus his qui captivi ducti fuerant

de Samaria, habitavit in Bethel, et docebat eos quomodo
colerent Dominum. [29] Et unaquæque gens fabricata est
deum suum : posueruntque eos in fanis excelsis quæ
fecerant Samaritæ, gens et gens in urbibus suis, in quibus
habitabat. [30] Viri enim Babylonii fecerunt Sochothbenoth :
viri autem Cuthæi fecerunt Nergel : et viri de Emath
fecerunt Asima. [31] Porro Hevæi fecerunt Nebahaz et
Tharthac. Hi autem qui erant de Sepharvaim,
comburebant filios suos igni, Adramelech et Anamelech
diis Sepharvaim, [32] et nihilominus colebant Dominum.
Fecerunt autem sibi de novissimis sacerdotes excelsorum,
et ponebant eos in fanis sublimibus. [33] Et cum Dominum
colerent, diis quoque suis serviebant juxta consuetudinem
gentium, de quibus translati fuerant Samariam. [34] Usque
in præsentem diem morem sequuntur antiquum : non
timent Dominum, neque custodiunt cæremonias ejus,
judicia, et legem, et mandatum, quod præceperat
Dominus filiis Jacob, quem cognominavit Israël : [35] et
percusserat cum eis pactum, et mandaverat eis, dicens :
Nolite timere deos alienos, et non adoretis eos, neque
colatis eos, et non immoletis eis : [36] sed Dominum Deum
vestrum, qui eduxit vos de terra Ægypti in fortitudine
magna et in brachio extento, ipsum timete, et illum
adorate, et ipsi immolate. [37] Cæremonias quoque, et
judicia, et legem, et mandatum, quod scripsit vobis,
custodite ut faciatis cunctis diebus : et non timeatis deos
alienos. [38] Et pactum quod percussit vobiscum, nolite
oblivisci : nec colatis deos alienos, [39] sed Dominum Deum
vestrum timete, et ipse eruet vos de manu omnium
inimicorum vestrorum. [40] Illi vero non audierunt, sed juxta
consuetudinem suam pristinam perpetrabant. [41] Fuerunt
igitur gentes istæ timentes quidem Dominum, sed
nihilominus et idolis suis servientes : nam et filii eorum, et
nepotes, sicut fecerunt patres sui, ita faciunt usque in
præsentem diem.

Cap. 18 [1] Anno tertio Osee filii Ela regis Israël,
regnavit Ezechias filius Achaz regis Juda. [2] Viginti

quinque annorum erat cum regnare cœpisset, et viginti
novem annis regnavit in Jerusalem : nomen matris ejus
Abi filia Zachariæ. 3 Fecitque quod erat bonum coram
Domino, juxta omnia quæ fecerat David pater ejus. 4 Ipse
dissipavit excelsa, et contrivit statuas, et succidit lucos,
confregitque serpentem æneum quem fecerat Moyses :
siquidem usque ad illud tempus filii Israël adolebant ei
incensum : vocavitque nomen ejus Nohestan. 5 In Domino
Deo Israël speravit : itaque post eum non fuit similis ei de
cunctis regibus Juda, sed neque in his qui ante eum
fuerunt : 6 et adhæsit Domino, et non recessit a vestigiis
ejus, fecitque mandata ejus, quæ præceperat Dominus
Moysi. 7 Unde et erat Dominus cum eo, et in cunctis ad
quæ procedebat, sapienter se agebat. Rebellavit quoque
contra regem Assyriorum, et non servivit ei. 8 Ipse
percussit Philisthæos usque ad Gazam, et omnes terminos
eorum, a turre custodum usque ad civitatem munitam.
9 Anno quarto regis Ezechiæ, qui erat annus septimus
Osee filii Ela regis Israël, ascendit Salmanasar rex
Assyriorum in Samariam, et oppugnavit eam, 10 et cepit.
Nam post annos tres, anno sexto Ezechiæ, id est nono
anno Osee regis Israël, capta est Samaria : 11 et transtulit
rex Assyriorum Israël in Assyrios, collocavitque eos in
Hala et in Habor fluviis Gozan in civitatibus Medorum :
12 quia non audierunt vocem Domini Dei sui, sed
prætergressi sunt pactum ejus : omnia quæ præceperat
Moyses servus Domini non audierunt, neque fecerunt.

13 Anno quartodecimo regis Ezechiæ, ascendit
Sennacherib rex Assyriorum ad universas civitates Juda
munitas, et cepit eas. 14 Tunc misit Ezechias rex Juda
nuntios ad regem Assyriorum in Lachis, dicens : Peccavi :
recede a me, et omne quod imposueris mihi, feram.
Indixit itaque rex Assyriorum Ezechiæ regi Judæ trecenta
talenta argenti, et triginta talenta auri. 15 Deditque
Ezechias omne argentum quod repertum fuerat in domo
Domini et in thesauris regis. 16 In tempore illo confregit
Ezechias valvas templi Domini, et laminas auri quas ipse

affixerat, et dedit eas regi Assyriorum. 17 Misit autem rex
Assyriorum Tharthan, et Rabsaris, et Rabsacen de Lachis
ad regem Ezechiam cum manu valida Jerusalem : qui cum
ascendissent, venerunt Jerusalem, et steterunt juxta
aquæductum piscinæ superioris, quæ est in via
Agrifullonis. 18 Vocaveruntque regem : egressus est autem
ad eos Eliacim filius Helciæ præpositus domus, et Sobna
scriba, et Joahe filius Asaph a commentariis. 19 Dixitque
ad eos Rabsaces : Loquimini Ezechiæ : Hæc dicit rex
magnus, rex Assyriorum : Quæ est ista fiducia, qua
niteris ? 20 forsitan inisti consilium, ut præpares te ad
prælium. In quo confidis, ut audeas rebellare ? 21 an
speras in baculo arundineo atque confracto Ægypto,
super quem, si incubuerit homo, comminutus ingredietur
manum ejus, et perforabit eam ? sic est Pharao rex
Ægypti omnibus qui confidunt in se. 22 Quod si dixeritis
mihi : In Domino Deo nostro habemus fiduciam : nonne
iste est, cujus abstulit Ezechias excelsa et altaria, et
præcepit Judæ et Jerusalem : Ante altare hoc adorabitis
in Jerusalem ? 23 Nunc igitur transite ad dominum meum
regem Assyriorum, et dabo vobis duo millia equorum, et
videte an habere valeatis ascensores eorum. 24 Et
quomodo potestis resistere ante unum satrapam de servis
domini mei minimis ? an fiduciam habes in Ægypto
propter currus et equites ? 25 Numquid sine Domini
voluntate ascendi ad locum istum, ut demolirer eum ?
Dominus dixit mihi : Ascende ad terram hanc, et demolire
eam. 26 Dixerunt autem Eliacim filius Helciæ, et Sobna, et
Joahe Rabsaci : Precamur ut loquaris nobis servis tuis
syriace : siquidem intelligimus hanc linguam : et non
loquaris nobis judaice, audiente populo qui est super
murum. 27 Responditque eis Rabsaces, dicens : Numquid
ad dominum tuum, et ad te misit me dominus meus, ut
loquerer sermones hos, et non potius ad viros qui sedent
super murum, ut comedant stercora sua, et bibant urinam
suam vobiscum ? 28 Stetit itaque Rabsaces, et exclamavit
voce magna judaice, et ait : Audite verba regis magni,
regis Assyriorum. 29 Hæc dicit rex : Non vos seducat

Ezechias : non enim poterit eruere vos de manu mea :
30 neque fiduciam vobis tribuat super Dominum, dicens :
Eruens liberabit nos Dominus, et non tradetur civitas hæc
in manu regis Assyriorum. 31 Nolite audire Ezechiam. Hæc
enim dicit rex Assyriorum : Facite mecum quod vobis est
utile, et egredimini ad me : et comedet unusquisque de
vinea sua, et de ficu sua : et bibetis aquas de cisternis
vestris, 32 donec veniam, et transferam vos in terram quæ
similis est terræ vestræ, in terram fructiferam, et fertilem
vini, terram panis et vinearum, terram olivarum et olei ac
mellis : et vivetis, et non moriemini. Nolite audire
Ezechiam, qui vos decipit, dicens : Dominus liberabit nos.
33 Numquid liberaverunt dii gentium terram suam de
manu regis Assyriorum ? 34 ubi est deus Emath, et
Arphad ? ubi est deus Sepharvaim, Ana, et Ava ? numquid
liberaverunt Samariam de manu mea ? 35 Quinam illi sunt
in universis diis terrarum, qui eruerunt regionem suam de
manu mea, ut possit eruere Dominus Jerusalem de manu
mea ? 36 Tacuit itaque populus, et non respondit ei
quidquam : siquidem præceptum regis acceperant ut non
responderent ei. 37 Venitque Eliacim filius Helciæ,
præpositus domus, et Sobna scriba, et Joahe filius Asaph
a commentariis ad Ezechiam scissis vestibus, et
nuntiaverunt ei verba Rabsacis.

Cap. 19 1 Quæ cum audisset Ezechias rex, scidit
vestimenta sua, et opertus est sacco, ingressusque est
domum Domini. 2 Et misit Eliacim præpositum domus, et
Sobnam scribam, et senes de sacerdotibus, opertos
saccis, ad Isaiam prophetam filium Amos. 3 Qui dixerunt :
Hæc dicit Ezechias : Dies tribulationis, et increpationis, et
blasphemiæ dies iste : venerunt filii usque ad partum, et
vires non habet parturiens. 4 Si forte audiat Dominus Deus
tuus universa verba Rabsacis, quem misit rex Assyriorum
dominus suus ut exprobraret Deum viventem et argueret
verbis, quæ audivit Dominus Deus tuus : et fac orationem
pro reliquiis quæ repertæ sunt. 5 Venerunt ergo servi
regis Ezechiæ ad Isaiam. 6 Dixitque eis Isaias : Hæc

dicetis domino vestro : Hæc dicit Dominus : Noli timere a
facie sermonum quos audisti, quibus blasphemaverunt
pueri regis Assyriorum me. [7] Ecce ego immittam ei
spiritum, et audiet nuntium, et revertetur in terram suam,
et dejiciam eum gladio in terra sua.

[8] Reversus est ergo Rabsaces, et invenit regem
Assyriorum expugnantem Lobnam : audierat enim quod
recessisset de Lachis. [9] Cumque audisset de Tharaca rege
Æthiopiæ, dicentes : Ecce egressus est ut pugnet
adversum te : et iret contra eum, misit nuntios ad
Ezechiam, dicens : [10] Hæc dicite Ezechiæ regi Juda : Non
te seducat Deus tuus in quo habes fiduciam, neque dicas :
Non tradetur Jerusalem in manus regis Assyriorum. [11] Tu
enim ipse audisti quæ fecerunt reges Assyriorum
universis terris, quomodo vastaverunt eas : num ergo
solus poteris liberari ? [12] Numquid liberaverunt dii
gentium singulos quos vastaverunt patres mei, Gozan
videlicet, et Haran, et Reseph, et filios Eden qui erant in
Thelassar ? [13] ubi est rex Emath, et rex Arphad, et rex
civitatis Sepharvaim, Ana, et Ava ? [14] Itaque cum
accepisset Ezechias litteras de manu nuntiorum, et
legisset eas, ascendit in domum Domini, et expandit eas
coram Domino, [15] et oravit in conspectu ejus, dicens :
Domine Deus Israël, qui sedes super cherubim, tu es Deus
solus regum omnium terræ : tu fecisti cælum et terram.
[16] Inclina aurem tuam, et audi : aperi, Domine, oculos
tuos, et vide : audi omnia verba Sennacherib, qui misit ut
exprobraret nobis Deum viventem. [17] Vere, Domine,
dissipaverunt reges Assyriorum gentes, et terras omnium.
[18] Et miserunt deos eorum in ignem : non enim erant dii,
sed opera manuum hominum, ex ligno et lapide : et
perdiderunt eos. [19] Nunc igitur Domine Deus noster,
salvos nos fac de manu ejus, ut sciant omnia regna terræ
quia tu es Dominus Deus solus. [20] Misit autem Isaias filius
Amos ad Ezechiam, dicens : Hæc dicit Dominus Deus
Israël : Quæ deprecatus es me super Sennacherib rege
Assyriorum, audivi.

21 Iste est sermo, quem locutus est Dominus de eo :
Sprevit te, et subsannavit te, virgo filia Sion :
post tergum tuum caput movit, filia Jerusalem.
22 Cui exprobrasti, et quem blasphemasti ?
contra quem exaltasti vocem tuam, et elevasti in
excelsum oculos tuos ?
Contra Sanctum Israël.
23 Per manum servorum tuorum exprobrasti Domino, et
dixisti :
In multitudine curruum meorum ascendi excelsa montium
in summitate Libani,
et succidi sublimes cedros ejus, et electas abietes illius.
Et ingressus sum usque ad terminos ejus,
et saltum Carmeli ejus 24 ego succidi.
Et bibi aquas alienas, et siccavi vestigiis pedum meorum
omnes aquas clausas.
25 Numquid non audisti quid ab initio fecerim ?
ex diebus antiquis plasmavi illud, et nunc adduxi :
eruntque in ruinam collium pugnantium civitates munitæ.
26 Et qui sedent in eis, humiles manu, contremuerunt et
confusi sunt :
facti sunt velut fœnum agri, et virens herba tectorum,
quæ arefacta est antequam veniret ad maturitatem.
27 Habitaculum tuum, et egressum tuum, et introitum
tuum, et viam tuam ego præscivi,
et furorem tuum contra me.
28 Insanisti in me, et superbia tua ascendit in aures meas :
ponam itaque circulum in naribus tuis, et camum in labiis
tuis,
et reducam te in viam per quam venisti.
29 Tibi autem, Ezechia, hoc erit signum :
comede hoc anno quæ repereris :
in secundo autem anno, quæ sponte nascuntur :
porro in tertio anno seminate et metite :
plantate vineas, et comedite fructum earum.
30 Et quodcumque reliquum fuerit de domo Juda, mittet
radicem deorsum,

et faciet fructum sursum.
31 De Jerusalem quippe egredientur reliquiæ,
et quod salvetur de monte Sion :
zelus Domini exercituum faciet hoc.
32 Quam ob rem hæc dicit Dominus de rege Assyriorum :
Non ingredietur urbem hanc, nec mittet in eam sagittam,
nec occupabit eam clypeus, nec circumdabit eam munitio.
33 Per viam qua venit, revertetur :
et civitatem hanc non ingredietur, dicit Dominus.
34 Protegamque urbem hanc, et salvabo eam propter me,
et propter David servum meum.

35 Factum est igitur in nocte illa, venit angelus Domini, et
percussit in castris Assyriorum centum octoginta quinque
millia. Cumque diluculo surrexisset, vidit omnia corpora
mortuorum : et recedens abiit, 36 et reversus est
Sennacherib rex Assyriorum, et mansit in Ninive.
37 Cumque adoraret in templo Nesroch deum suum,
Adramelech et Sarasar filii ejus percusserunt eum gladio,
fugeruntque in terram Armeniorum : et regnavit
Asarhaddon filius ejus pro eo.

Cap. 20 1 In diebus illis ægrotavit Ezechias usque ad
mortem : et venit ad eum Isaias filius Amos propheta,
dixitque ei : Hæc dicit Dominus Deus : Præcipe domui
tuæ : morieris enim tu, et non vives. 2 Qui convertit faciem
suam ad parietem, et oravit Dominum, dicens : 3 Obsecro,
Domine : memento, quæso, quomodo ambulaverim coram
te in veritate, et in corde perfecto, et quod placitum est
coram te fecerim. Flevit itaque Ezechias fletu magno. 4 Et
antequam egrederetur Isaias mediam partem atrii, factus
est sermo Domini ad eum, dicens : 5 Revertere, et dic
Ezechiæ duci populi mei : Hæc dicit Dominus Deus David
patris tui : Audivi orationem tuam, et vidi lacrimas tuas, et
ecce sanavi te : die tertio ascendes templum Domini. 6 Et
addam diebus tuis quindecim annos : sed et de manu
regis Assyriorum liberabo te, et civitatem hanc : et

protegam urbem istam propter me, et propter David
servum meum. 7 Dixitque Isaias : Afferte massam ficorum.
Quam cum attulissent, et posuissent super ulcus ejus,
curatus est. 8 Dixerat autem Ezechias ad Isaiam : Quod
erit signum, quia Dominus me sanabit, et quia ascensurus
sum die tertia templum Domini ? 9 Cui ait Isaias : Hoc erit
signum a Domino quod facturus sit Dominus sermonem
quem locutus est : vis ut ascendat umbra decem lineis, an
ut revertatur totidem gradibus ? 10 Et ait Ezechias : Facile
est umbram crescere decem lineis : nec hoc volo ut fiat,
sed ut revertatur retrorsum decem gradibus. 11 Invocavit
itaque Isaias propheta Dominum, et reduxit umbram per
lineas quibus jam descenderat in horologio Achaz,
retrorsum decem gradibus.

12 In tempore illo misit Berodach Baladan, filius Baladan,
rex Babyloniorum, litteras et munera ad Ezechiam :
audierat enim quod ægrotasset Ezechias. 13 Lætatus est
autem in adventu eorum Ezechias, et ostendit eis domum
aromatum, et aurum et argentum, et pigmenta varia,
unguenta quoque, et domum vasorum suorum, et omnia
quæ habere poterat in thesauris suis. Non fuit quod non
monstraret eis Ezechias in domo sua, et in omni potestate
sua. 14 Venit autem Isaias propheta ad regem Ezechiam,
dixitque ei : Quid dixerunt viri isti ? aut unde venerunt ad
te ? Cui ait Ezechias : De terra longinqua venerunt ad me,
de Babylone. 15 At ille respondit : Quid viderunt in domo
tua ? Ait Ezechias : Omnia quæcumque sunt in domo mea,
viderunt : nihil est quod non monstraverim eis in thesauris
meis. 16 Dixit itaque Isaias Ezechiæ : Audi sermonem
Domini : 17 Ecce dies venient, et auferentur omnia quæ
sunt in domo tua, et quæ condiderunt patres tui usque in
diem hanc, in Babylonem : non remanebit quidquam, ait
Dominus. 18 Sed et de filiis tuis qui egredientur ex te, quos
generabis, tollentur, et erunt eunuchi in palatio regis
Babylonis. 19 Dixit Ezechias ad Isaiam : Bonus sermo
Domini quem locutus es : sit pax et veritas in diebus meis.

[20] Reliqua autem sermonum Ezechiæ, et omnis fortitudo
ejus, et quomodo fecerit piscinam et aquæductum, et
introduxerit aquas in civitatem, nonne hæc scripta sunt in
libro sermonum dierum regum Juda ? [21] Dormivitque
Ezechias cum patribus suis, et regnavit Manasses filius
ejus pro eo.

Cap. 21 [1] Duodecim annorum erat Manasses cum
regnare cœpisset, et quinquaginta quinque annis
regnavit in Jerusalem : nomen matris ejus Haphsiba.
[2] Fecitque malum in conspectu Domini, juxta idola
gentium quas delevit Dominus a facie filiorum Israël.
[3] Conversusque est, et ædificavit excelsa quæ
dissipaverat Ezechias pater ejus : et erexit aras Baal, et
fecit lucos sicut fecerat Achab rex Israël, et adoravit
omnem militiam cæli, et coluit eam. [4] Exstruxitque aras in
domo Domini, de qua dixit Dominus : In Jerusalem ponam
nomen meum. [5] Et exstruxit altaria universæ militiæ cæli
in duobus atriis templi Domini. [6] Et traduxit filium suum
per ignem : et ariolatus est, et observavit auguria, et fecit
pythones, et aruspices multiplicavit, ut faceret malum
coram Domino, et irritaret eum. [7] Posuit quoque idolum
luci quem fecerat, in templo Domini, super quod locutus
est Dominus ad David, et ad Salomonem filium ejus : In
templo hoc, et in Jerusalem quam elegi de cunctis
tribubus Israël, ponam nomen meum in sempiternum. [8] Et
ultra non faciam commoveri pedem Israël de terra quam
dedi patribus eorum : si tamen custodierint opere omnia
quæ præcepi eis, et universam legem quam mandavit eis
servus meus Moyses. [9] Illi vero non audierunt : sed seducti
sunt a Manasse, ut facerent malum super gentes quas
contrivit Dominus a facie filiorum Israël. [10] Locutusque est
Dominus in manu servorum suorum prophetarum, dicens :
[11] Quia fecit Manasses rex Juda abominationes istas
pessimas, super omnia quæ fecerunt Amorrhæi ante eum,
et peccare fecit etiam Judam in immunditiis suis :
[12] propterea hæc dicit Dominus Deus Israël : Ecce ego
inducam mala super Jerusalem et Judam, ut quicumque

audierit, tinniant ambæ aures ejus. 13 Et extendam super
Jerusalem funiculum Samariæ, et pondus domus Achab :
et delebo Jerusalem, sicut deleri solent tabulæ : et delens
vertam, et ducam crebrius stylum super faciem ejus.
14 Dimittam vero reliquias hæreditatis meæ, et tradam
eas in manus inimicorum ejus, eruntque in vastitatem, et
in rapinam cunctis adversariis suis : 15 eo quod fecerint
malum coram me, et perseveraverint irritantes me, ex die
qua egressi sunt patres eorum ex Ægypto usque ad hanc
diem. 16 Insuper et sanguinem innoxium fudit Manasses
multum nimis, donec impleret Jerusalem usque ad os :
absque peccatis suis quibus peccare fecit Judam, ut
faceret malum coram Domino. 17 Reliqua autem
sermonum Manasse, ut universa quæ fecit, et peccatum
ejus quod peccavit, nonne hæc scripta sunt in libro
sermonum dierum regum Juda ? 18 Dormivitque Manasses
cum patribus suis, et sepultus est in horto domus suæ, in
horto Oza : et regnavit Amon filius ejus pro eo.

19 Viginti duorum annorum erat Amon cum regnare
cœpisset : duobus quoque annis regnavit in Jerusalem :
nomen matris ejus Messalemeth filia Harus de Jeteba.
20 Fecitque malum in conspectu Domini, sicut fecerat
Manasses pater ejus. 21 Et ambulavit in omni via per
quam ambulaverat pater ejus, servivitque immunditiis
quibus servierat pater ejus, et adoravit eas : 22 et
dereliquit Dominum Deum patrum suorum, et non
ambulavit in via Domini. 23 Tetenderuntque ei insidias
servi sui, et interfecerunt regem in domo sua. 24 Percussit
autem populus terræ omnes qui conjuraverant contra
regem Amon, et constituerunt sibi regem Josiam filium
ejus pro eo. 25 Reliqua autem sermonum Amon quæ fecit,
nonne hæc scripta sunt in libro sermonum dierum regum
Juda ? 26 Sepelieruntque eum in sepulchro suo, in horto
Oza : et regnavit Josias filius ejus pro eo.

Cap. 22 1 Octo annorum erat Josias cum regnare
cœpisset : triginta et uno anno regnavit in Jerusalem :

nomen matris ejus Idida filia Hadaia de Besecath.
2 Fecitque quod placitum erat coram Domino, et
ambulavit per omnes vias David patris sui : non declinavit
ad dexteram, sive ad sinistram. 3 Anno autem
octavodecimo regis Josiæ, misit rex Saphan filium Aslia
filii Messulam scribam templi Domini, dicens ei : 4 Vade
ad Helciam sacerdotem magnum, ut confletur pecunia
quæ illata est in templum Domini, quam collegerunt
janitores templi a populo : 5 deturque fabris per
præpositos domus Domini, qui et distribuant eam his qui
operantur in templo Domini, ad instauranda sartatecta
templi : 6 tignariis videlicet et cæmentariis, et iis qui
interrupta componunt : et ut emantur ligna, et lapides de
lapicidinis, ad instaurandum templum Domini.
7 Verumtamen non supputetur eis argentum quod
accipiunt, sed in potestate habeant, et in fide.

8 Dixit autem Helcias pontifex ad Saphan scribam : Librum
legis reperi in domo Domini. Deditque Helcias volumen
Saphan, qui et legit illud. 9 Venit quoque Saphan scriba
ad regem, et renuntiavit ei quod præceperat, et ait :
Conflaverunt servi tui pecuniam quæ reperta est in domo
Domini, et dederunt ut distribueretur fabris a præfectis
operum templi Domini. 10 Narravit quoque Saphan scriba
regi, dicens : Librum dedit mihi Helcias sacerdos. Quem
cum legisset Saphan coram rege, 11 et audisset rex verba
libri legis Domini, scidit vestimenta sua. 12 Et præcepit
Helciæ sacerdoti, et Ahicam filio Saphan, et Achobor filio
Micha, et Saphan scribæ, et Asaiæ servo regis, dicens :
13 Ite et consulite Dominum super me, et super populo, et
super omni Juda, de verbis voluminis istius, quod
inventum est : magna enim ira Domini succensa est contra
nos, quia non audierunt patres nostri verba libri hujus, ut
facerent omne quod scriptum est nobis. 14 Ierunt itaque
Helcias sacerdos, et Ahicam, et Achobor, et Sapham, et
Asaia, ad Holdam prophetidem, uxorem Sellum filii
Thecuæ filii Araas custodis vestium, quæ habitabat in
Jerusalem in Secunda : locutique sunt ad eam. 15 Et illa

respondit eis : Hæc dicit Dominus Deus Israël : Dicite viro
qui misit vos ad me : [16] Hæc dicit Dominus : Ecce ego
adducam mala super locum istum, et super habitatores
ejus, omnia verba legis quæ legit rex Juda : [17] quia
dereliquerunt me, et sacrificaverunt diis alienis, irritantes
me in cunctis operibus manuum suarum : et succendetur
indignatio mea in loco hoc, et non extinguetur. [18] Regi
autem Juda, qui misit vos ut consuleretis Dominum, sic
dicetis : Hæc dicit Dominus Deus Israël : Pro eo quod
audisti verba voluminis, [19] et perterritum est cor tuum, et
humiliatus es coram Domino, auditis sermonibus contra
locum istum et habitatores ejus, quod videlicet fierent in
stuporem et in maledictum : et scidisti vestimenta tua, et
flevisti coram me, et ego audivi, ait Dominus : [20] idcirco
colligam te ad patres tuos, et colligeris ad sepulchrum
tuum in pace, ut non videant oculi tui omnia mala quæ
inducturus sum super locum istum.

Cap. 23 [1] Et renuntiaverunt regi quod dixerat. Qui
misit : et congregati sunt ad eum omnes senes Juda et
Jerusalem. [2] Ascenditque rex templum Domini, et omnes
viri Juda, universique qui habitabant in Jerusalem cum eo
sacerdotes et prophetæ, et omnis populus a parvo usque
ad magnum : legitque, cunctis audientibus, omnia verba
libri fœderis, qui inventus est in domo Domini. [3] Stetitque
rex super gradum : et fœdus percussit coram Domino, ut
ambularent post Dominum, et custodirent præcepta ejus,
et testimonia, et cæremonias in omni corde, et in tota
anima, et suscitarent verba fœderis hujus, quæ scripta
erant in libro illo : acquievitque populus pacto. [4] Et
præcepit rex Helciæ pontifici, et sacerdotibus secundi
ordinis, et janitoribus, ut projicerent de templo Domini
omnia vasa quæ facta fuerant Baal, et in luco, et
universæ militiæ cœli : et combussit ea foris Jerusalem in
convalle Cedron, et tulit pulverem eorum in Bethel. [5] Et
delevit aruspices quos posuerant reges Juda ad
sacrificandum in excelsis per civitates Juda, et in circuitu
Jerusalem : et eos qui adolebant incensum Baal, et soli, et

lunæ, et duodecim signis, et omni militiæ cæli. 6 Et efferri
fecit lucum de domo Domini foras Jerusalem in convalle
Cedron, et combussit eum ibi, et redegit in pulverem, et
projecit super sepulchra vulgi. 7 Destruxit quoque
ædiculas effeminatorum quæ erant in domo Domini, pro
quibus mulieres texebant quasi domunculas luci.
8 Congregavitque omnes sacerdotes de civitatibus Juda,
et contaminavit excelsa ubi sacrificabant sacerdotes de
Gabaa usque Bersabee, et destruxit aras portarum in
introitu ostii Josue principis civitatis, quod erat ad
sinistram portæ civitatis. 9 Verumtamen non ascendebant
sacerdotes excelsorum ad altare Domini in Jerusalem :
sed tantum comedebant azyma in medio fratrum suorum.
10 Contaminavit quoque Topheth, quod est in convalle filii
Ennom, ut nemo consecraret filium suum aut filiam per
ignem, Moloch. 11 Abstulit quoque equos quos dederant
reges Juda soli in introitu templi Domini juxta exedram
Nathanmelech eunuchi, qui erat in Pharurim : currus
autem solis combussit igni. 12 Altaria quoque quæ erant
super tecta cœnaculi Achaz, quæ fecerant reges Juda, et
altaria quæ fecerat Manasses in duobus atriis templi
Domini, destruxit rex, et cucurrit inde, et dispersit
cinerem eorum in torrentem Cedron. 13 Excelsa quoque,
quæ erant in Jerusalem ad dexteram partem montis
offensionis, quæ ædificaverat Salomon rex Israël
Astaroth idolo Sidoniorum, et Chamos offensioni Moab, et
Melchom abominationi filiorum Ammon, polluit rex. 14 Et
contrivit statuas, et succidit lucos : replevitque loca
eorum ossibus mortuorum. 15 Insuper et altare quod erat
in Bethel, et excelsum quod fecerat Jeroboam filius
Nabat, qui peccare fecit Israël : et altare illud, et
excelsum destruxit, atque combussit, et comminuit in
pulverem, succenditque etiam lucum. 16 Et conversus
Josias, vidit ibi sepulchra quæ erant in monte : misitque
et tulit ossa de sepulchris, et combussit ea super altare,
et polluit illud juxta verbum Domini quod locutus est vir
Dei, qui prædixerat verba hæc. 17 Et ait : Quis est titulus
ille, quem video ? Responderuntque ei cives urbis illius :

Sepulchrum est hominis Dei, qui venit de Juda, et prædixit
verba hæc, quæ fecisti super altare Bethel. 18 Et ait :
Dimitte eum : nemo commoveat ossa ejus. Et intacta
manserunt ossa illius cum ossibus prophetæ qui venerat
de Samaria. 19 Insuper et omnia fana excelsorum quæ
erant in civitatibus Samariæ, quæ fecerant reges Israël
ad irritandum Dominum, abstulit Josias : et fecit eis
secundum omnia opera quæ fecerat in Bethel. 20 Et
occidit universos sacerdotes excelsorum qui erant ibi
super altaria, et combussit ossa humana super ea :
reversusque est Jerusalem. 21 Et præcepit omni populo,
dicens : Facite Phase Domino Deo vestro, secundum quod
scriptum est in libro fœderis hujus. 22 Nec enim factum est
Phase tale a diebus judicum qui judicaverunt Israël, et
omnium dierum regum Israël et regum Juda, 23 sicut in
octavodecimo anno regis Josiæ factum est Phase istud
Domino in Jerusalem. 24 Sed et pythones, et ariolos, et
figuras idolorum, et immunditias, et abominationes, quæ
fuerant in terra Juda et Jerusalem, abstulit Josias : ut
statueret verba legis quæ scripta sunt in libro quem
invenit Helcias sacerdos in templo Domini. 25 Similis illi
non fuit ante eum rex, qui reverteretur ad Dominum in
omni corde suo, et in tota anima sua, et in universa virtute
sua juxta omnem legem Moysi : neque post eum surrexit
similis illi. 26 Verumtamen non est aversus Dominus ab ira
furoris sui magni quo iratus est furor ejus contra Judam
propter irritationes quibus provocaverat eum Manasses.
27 Dixit itaque Dominus : Etiam Judam auferam a facie
mea, sicut abstuli Israël : et projiciam civitatem hanc
quam elegi Jerusalem, et domum de qua dixi : Erit nomen
meum ibi.

28 Reliqua autem sermonum Josiæ, et universa quæ fecit,
nonne hæc scripta sunt in libro verborum dierum regum
Juda ? 29 In diebus ejus ascendit Pharao Nechao rex
Ægypti contra regem Assyriorum ad flumen Euphraten, et
abiit Josias rex in occursum ejus : et occisus est in
Mageddo cum vidisset eum. 30 Et portaverunt eum servi

sui mortuum de Mageddo : et pertulerunt in Jerusalem, et sepelierunt eum in sepulchro suo. Tulitque populus terræ Joachaz filium Josiæ : et unxerunt eum, et constituerunt eum regem pro patre suo.

31 Viginti trium annorum erat Joachaz cum regnare
cœpisset, et tribus mensibus regnavit in Jerusalem :
nomen matris ejus Amital filia Jeremiæ de Lobna. 32 Et
fecit malum coram Domino, juxta omnia quæ fecerant
patres ejus. 33 Vinxitque eum Pharao Nechao in Rebla,
quæ est in terra Emath, ne regnaret in Jerusalem : et
imposuit mulctam terræ centum talentis argenti, et
talento auri.

34 Regemque constituit Pharao Nechao Eliacim filium
Josiæ pro Josia patre ejus : vertitque nomen ejus Joakim.
Porro Joachaz tulit, et duxit in Ægyptum, et mortuus est
ibi. 35 Argentum autem et aurum dedit Joakim Pharaoni,
cum indixisset terræ per singulos, ut conferretur juxta
præceptum Pharaonis : et unumquemque juxta vires suas
exegit, tam argentum quam aurum, de populo terræ, ut
daret Pharaoni Nechao. 36 Viginti quinque annorum erat
Joakim cum regnare cœpisset, et undecim annis regnavit
in Jerusalem : nomen matris ejus Zebida filia Phadaia de
Ruma. 37 Et fecit malum coram Domino juxta omnia quæ
fecerant patres ejus.

Cap. 24 1 In diebus ejus ascendit Nabuchodonosor
rex Babylonis, et factus est ei Joakim servus tribus annis :
et rursum rebellavit contra eum. 2 Immisitque ei Dominus
latrunculos Chaldæorum, et latrunculos Syriæ, et
latrunculos Moab, et latrunculos filiorum Ammon : et
immisit eos in Judam ut disperderent eum, juxta verbum
Domini quod locutus fuerat per servos suos prophetas.
3 Factum est autem hoc per verbum Domini contra Judam,
ut auferret eum coram se propter peccata Manasse
universa quæ fecit, 4 et propter sanguinem innoxium
quem effudit, et implevit Jerusalem cruore innocentium :

et ob hanc rem noluit Dominus propitiari. 5 Reliqua autem
sermonum Joakim, et universa quæ fecit, nonne hæc
scripta sunt in libro sermonum dierum regum Juda ? Et
dormivit Joakim cum patribus suis : 6 et regnavit Joachin
filius ejus pro eo. 7 Et ultra non addidit rex Ægypti ut
egrederetur de terra sua : tulerat enim rex Babylonis, a
rivo Ægypti usque ad fluvium Euphraten, omnia quæ
fuerant regis Ægypti.

8 Decem et octo annorum erat Joachin cum regnare
cœpisset, et tribus mensibus regnavit in Jerusalem :
nomen matris ejus Nohesta filia Elnathan de Jerusalem.
9 Et fecit malum coram Domino, juxta omnia quæ fecerat
pater ejus. 10 In tempore illo ascenderunt servi
Nabuchodonosor regis Babylonis in Jerusalem, et
circumdata est urbs munitionibus. 11 Venitque
Nabuchodonosor rex Babylonis ad civitatem cum servis
suis ut oppugnarent eam. 12 Egressusque est Joachin rex
Juda ad regem Babylonis, ipse et mater ejus, et servi
ejus, et principes ejus, et eunuchi ejus : et suscepit eum
rex Babylonis anno octavo regni sui. 13 Et protulit inde
omnes thesauros domus Domini, et thesauros domus
regiæ : et concidit universa vasa aurea quæ fecerat
Salomon rex Israël in templo Domini juxta verbum Domini.

14 Et transtulit omnem Jerusalem, et universos principes,
et omnes fortes exercitus, decem millia, in captivitatem,
et omnem artificem et clusorem : nihilque relictum est,
exceptis pauperibus populi terræ. 15 Transtulit quoque
Joachin in Babylonem, et matrem regis, et uxores regis, et
eunuchos ejus : et judices terræ duxit in captivitatem de
Jerusalem in Babylonem. 16 Et omnes viros robustos,
septem millia, et artifices, et clusores mille, omnes viros
fortes et bellatores : duxitque eos rex Babylonis captivos
in Babylonem. 17 Et constituit Matthaniam patruum ejus
pro eo : imposuitque nomen ei Sedeciam.

18 Vigesimum et primum annum ætatis habebat Sedecias

cum regnare cœpisset, et undecim annis regnavit in
Jerusalem : nomen matris ejus erat Amital filia Jeremiæ
de Lobna. 19 Et fecit malum coram Domino, juxta omnia
quæ fecerat Joakim. 20 Irascebatur enim Dominus contra
Jerusalem et contra Judam, donec projiceret eos a facie
sua : recessitque Sedecias a rege Babylonis.

Cap. 25 1 Factum est autem anno nono regni ejus,
mense decimo, decima die mensis, venit Nabuchodonosor
rex Babylonis, ipse et omnis exercitus ejus, in Jerusalem,
et circumdederunt eam : et exstruxerunt in circuitu ejus
munitiones. 2 Et clausa est civitas atque vallata usque ad
undecimum annum regis Sedeciæ, 3 nona die mensis :
prævaluitque fames in civitate, nec erat panis populo
terræ. 4 Et interrupta est civitas : et omnes viri bellatores
nocte fugerunt per viam portæ quæ est inter duplicem
murum ad hortum regis. Porro Chaldæi obsidebant in
circuitu civitatem. Fugit itaque Sedecias per viam quæ
ducit ad campestria solitudinis. 5 Et persecutus est
exercitus Chaldæorum regem, comprehenditque eum in
planitie Jericho : et omnes bellatores qui erant cum eo,
dispersi sunt, et reliquerunt eum. 6 Apprehensum ergo
regem duxerunt ad regem Babylonis in Reblatha : qui
locutus est cum eo judicium. 7 Filios autem Sedeciæ
occidit coram eo, et oculos ejus effodit, vinxitque eum
catenis, et adduxit in Babylonem.

8 Mense quinto, septima die mensis, ipse est annus
nonusdecimus regis Babylonis, venit Nabuzardan
princeps exercitus, servus regis Babylonis, in Jerusalem.
9 Et succendit domum Domini, et domum regis : et domos
Jerusalem, omnemque domum combussit igni. 10 Et muros
Jerusalem in circuitu destruxit omnis exercitus
Chaldæorum, qui erat cum principe militum. 11 Reliquam
autem populi partem quæ remanserat in civitate, et
perfugas qui transfugerant ad regem Babylonis, et
reliquum vulgus transtulit Nabuzardan princeps militiæ.
12 Et de pauperibus terræ reliquit vinitores et agricolas.

13 Columnas autem æreas quæ erant in templo Domini, et
bases, et mare æreum quod erat in domo Domini,
confregerunt Chaldæi, et transtulerunt æs omne in
Babylonem. 14 Ollas quoque æreas, et trullas, et
tridentes, et scyphos, et mortariola, et omnia vasa ærea,
in quibus ministrabant, tulerunt. 15 Necnon et thuribula, et
phialas : quæ aurea, aurea, et quæ argentea, argentea
tulit princeps militiæ, 16 id est, columnas duas, mare
unum, et bases quas fecerat Salomon in templo Domini :
non erat pondus æris omnium vasorum. 17 Decem et octo
cubitos altitudinis habebat columna una : et capitellum
æreum super se altitudinis trium cubitorum : et
retiaculum, et malogranata super capitellum columnæ,
omnia ærea : similem et columna secunda habebat
ornatum. 18 Tulit quoque princeps militiæ Saraiam
sacerdotem primum, et Sophoniam sacerdotem
secundum, et tres janitores. 19 Et de civitate eunuchum
unum, qui erat præfectus super bellatores viros : et
quinque viros de his qui steterant coram rege, quos
reperit in civitate : et Sopher principem exercitus, qui
probabat tyrones de populo terræ : et sexaginta viros e
vulgo, qui inventi fuerant in civitate. 20 Quos tollens
Nabuzardan princeps militum, duxit ad regem Babylonis
in Reblatha. 21 Percussitque eos rex Babylonis, et
interfecit eos in Reblatha in terra Emath : et translatus est
Juda de terra sua.

22 Populo autem qui relictus erat in terra Juda, quem
dimiserat Nabuchodonosor rex Babylonis, præfecit
Godoliam filium Ahicam filii Saphan. 23 Quod cum
audissent omnes duces militum, ipsi et viri qui erant cum
eis, videlicet quod constituisset rex Babylonis Godoliam,
venerunt ad Godoliam in Maspha, Ismahel filius
Nathaniæ, et Johanan filius Caree, et Saraia filius
Thanehumeth Netophathites, et Jezonias filius Maachathi,
ipsi et socii eorum. 24 Juravitque Godolias ipsis et sociis
eorum, dicens : Nolite timere servire Chaldæis : manete
in terra, et servite regi Babylonis, et bene erit vobis.

25 Factum est autem in mense septimo, venit Ismahel filius Nathaniæ filii Elisama de semine regio, et decem viri cum eo : percusseruntque Godoliam, qui et mortuus est : sed et Judæos et Chaldæos qui erant cum eo in Maspha.

26 Consurgensque omnis populus a parvo usque ad
magnum, et principes militum, venerunt in Ægyptum
timentes Chaldæos. 27 Factum est vero in anno trigesimo
septimo transmigrationis Joachin regis Juda, mense
duodecimo, vigesima septima die mensis : sublevavit
Evilmerodach rex Babylonis, anno quo regnare cœperat,
caput Joachin regis Juda de carcere. 28 Et locutus est ei
benigne, et posuit thronum ejus super thronum regum qui
erant cum eo in Babylone. 29 Et mutavit vestes ejus quas
habuerat in carcere, et comedebat panem semper in
conspectu ejus cunctis diebus vitæ suæ. 30 Annonam
quoque constituit ei sine intermissione, quæ et dabatur ei
a rege per singulos dies omnibus diebus vitæ suæ.